



ת"פ 1585/07 - מדינת ישראל נגד נחמיה ריבי

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 1585-07-16 מדינת ישראל נ' נחמיה ריבי

תאריך: 24/1/2018
בפני כבוד השופט ד"ר זאיד פלאח

מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלייל'

המאשימה

נחמיה ריבי באמצעות עו"ד גבי שני ויל'

נגד

הנאשם

הכרעת - דין

כתב האישום

1. ביום 18.1.17 הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן, המיחס לו ביצוע העבירות הבאות: **קשרת קשר לפשע** - עבירה על סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); **זיווג מסמן** - עבירה על סעיפים 418 רישא + סעיף 29 לחוק; **שימוש במסמן מזויף** - עבירה על סעיפים 420 + 418 סיפה + סעיף 29 לחוק; **ניסיון לקבלת דבר במרמה** - עבירה על סעיפים 415 רישא + סעיף 25 + סעיף 29 לחוק; **התחזותcadem אחר** - עבירה על סעיפים 441 רישא + סעיף 29 לחוק.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, בחינת מין בשפה האנגלית, המאפשרת למוסדות הלימוד לעמוד על רמת ידיעותיו של הנבחן בשפה זו, וכן לסייעו לרמת לימוד מתאימה עד למtan פטור מלימודי האנגלית, שהיא דרישת חובה באוניברסיטת חיפה לשם קבלת תואר ראשון (להלן: "בחינת אמיר"). במועד הרלוונטי לכתב האישום, הנאשם היה סטודנט באוניברסיטת חיפה, ולצורך לימודי היה צריך לרמת פטור באנגלית. הנאשם ניגש לבחינת אמיר שהתקיימה ביום 13.2.12 וקיבל ציון 55, שאינו מזכה בפטור, וביום 1.7.12 הוא ניגש בשנית ל מבחן זה, וגם הפעם לא קיבל פטור לאור הציון 67.

3. הנאשם נרשם בפעם השלישייה ל מבחן אמיר, שהוא אמור להתקיים באוניברסיטת חיפה ביום 30.6.13 בשעה 11:00, בהתאם לעובדות כתב האישום - בסמוך למועד הבדיקה קשר הנאשם קשר עם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "המתחזה"), לרמות את האוניברסיטה, בכר שהמתחזה ייגש לבחינה במקום הנאשם (להלן: "הקשר"). בהתאם לנطען בכתב האישום, לצורך מימוש הקשר, הנאשם והמתחזה החליפו את תമונות הנאשם שבתעודת הזהות שלו, בתמורה של המתחזה, מבלי לשנות את יתר הפרטים בתעודת הזהות, ביום הבדיקה ניגש המתחזה לבחינה, מסר למשגיח, עופר פרס, את תעודת הזהות המזויפת, והוא הורשה להיבחן. עם היודיעו תוכאות הבדיקה, עלה חשד למרמה, והנאשם זומן לבחינה נוספת, אך עקב אי הגעתו, נפסלה בבדיקה.

עמוד 1

4. בישיבת ההקראה שהתקיימה בפניו ביום 18.12.16 הודה הנאשם בסעיפים 1-5 לכתב האישום, כפר במיחס לו בסעיפים 8-6, וטען כי למד לבחינה וניגש אליה בעצמו. בונגע לסעיף 9 טען כי הבדיקה אכן נפסלה מסיבות שאין בידיעתו. סעיף 10 והוראות החיקוק הוכחשו על ידו. מטעם הتبיעה העידו 5 עדים והוגשו 36 מוצגים, ומטעם ההגנה העיד הנאשם ועד הגנה נוסף והוגשו 5 מוצגים.

ראיות המאשימה

מר עופר פרט

5. העד משמש כiom כמרצה באוניברסיטה העברית, ונמצא בשלבי סיום UBודת הדוקטורט. בחודש יוני 2013 עבד במרכז הארץ לבחינות והערכתה, והיה מוביל של בחינות ממוחשבות, אמירים, ופסיקומטריים ממוחשב.

6. בהתייחסו לבחינה הנזכרת בכתב האישום, אמר העד "זאת בוחינת אングליית ממוחשבת שנועדה לסייע את רמת הנבחנים בלמידה באוניברסיטה", ובונגע לתקמידו אמר "הייתי מפעיל את המערכת, מכניס את התלמידים, מנחה אותם לכתוב את השמות והפרטים שלהם, לוקח את הת"ז, משווה, בסיום הבדיקה אני ניגש ומראה להם את הציון" (פרוטוקול מיום 11.6.17, עמ' 7 שורות 17-19).

7. העד אישר את חתימתו על הצהרה מיום 3.7.13, ת/6, שהוא נתן בונגע למה שהתרחש באירוע נשוא האישום. בעדותו בפניו סיפר העד על נסיבות כתיבת המסמך (עמ' 7 שורות 24-29):

"היה מבחן בחיפה, אני זכר את המבחן הזה, שהtauודת זהות הייתה נראה לי לא בסדר. הקצאות היו טיפה פתוחים. במצבים כאלה הייתי מצלם את התעודת ונונצ אורה למי שאחריאת על הנושא במרכז הארץ גב' יעל יונה. במקרה הזה אחורי שצלמתי את התעודת ולפניהם ששלחו, הסתכלתי על תאריך הלידה שהיא כתוב והוא היה של מישהו בסביבות גיל 50, הנבחן היה בחור צער, בן 20 ומשהו. היה הפרש שקשה להתעלם ממנו. זה שמעתי לב אחורי שנתני לנבחן לרכת "

8. ב"כ הנאשם ציינה כי ת/6 נושא את התאריך ה- 3.7.13 ולמעשה הועבר לגב' יעל יונה רק שלושה ימים לאחר המבחן. וכך שאלת בעניין זה את העד בחקירה הנגדית (מעמ' 14 שורה 23 עד עム' 15 שורה 2):

"ש. אני אומרת לך שמדובר החקירה עולה שלא דיווחת באותו היום ליעל יונה.

ת. קשה לי לזכור. אבל אני לא חשב שזה נכון. אני חשב שדווחת באותו היום בסוף היום. אני לא יכול להתחייב על זה.

ש. מפנה לת/6. המכתב נושא את התאריך 3.7. זה 3-4 ימים לאחר מכן.

ת. זה התאריך שכותב על המכתב. זה קופי פיסט של המיל שאני שלחתי. אני שלחתי מיל עם התמונה המצורפת.

ש. קדם למכתב זהה, להצהרה הזו, מיל שلن ליעל יונה עם צילום תעוזת זהות? ת. כן. המילים אותן מילים. לא עברתי על כל המילים שלי, אבל זה הניסוח שלי. אני עברתי על העדות הזו שהגשתי וחתמתי עליה אז אני מניח שאז ידעת. ..

ש. מה ייעל יונה עננה לך על המיל אתה זכר?

ת. לא"

9. ב"כ הנאשם טענה, כי בתיק החקירה אין כתובות כלשהן בין הуд פרס לעדה יונה, והוא טענה לפסלות הראה, תוך שביקשה להתעלם מכל טענה לשיחות או כתובות שלא נכללו בחומר החקירה ובעדויות. לחילופין - עטרה שלא ליתן לראה כל משקל. אמנם מדובר במסמך הנושא את הכותרת "הצהרה", ואולם מסמך זה הוגש במהלך שמיעת הראיות, אף סומן ת/6. שוכנעתי שמדובר במסמך שכותב הуд, והוא אף אישר את המסמך בעדותו בפני. אני מאשר קובלות המסמך ת/6, ונוטן לו משקל ראוי, כמסמך שנכתב ע"י הуд, ומתאר נכמה את מעשייו ביום הבדיקה. העובדה שהמסמך נושא את התאריך 3.7.13, דהיינו שלושה ימים אחרי מועד המבחן, הוסבירה ע"י הуд, ואני מקבל את הסבריו, ואין בעניין זה כדי לפגוע פגעה כלשהן במהימנות הуд.

10. בוגע לטעות זהות שהוגשה וצולמה ת/7 הуд סיפר כי "**אם אני זכר נכון זה הצלום. ביצעתו עם הטלפון שלי. שלחתי אותו ליעל יונה עם ההצהרה שלי על מה שהיא**" (עמ' 8 שורות 2-1). ב"כ הנאשם טענה שלפי סעיף 77 (א) לחוק סדר הדין הפלילי "לא ניתן טובע בבית משפט ראה ולא ישמע עד אם לנאים או לסטודנטו לא ניתנה הזדמנות סבירה לעין בראיה או בהודעת הуд בחקירה...". ב"כ הנאשם טענה כי ת/7 אינו אלא דף מודפס, וכיינה כי לטענת הבודח פרס, זהו צלום תעוזת זהות אותו ביצע באמצעות מכשיר הטלפון שלו. בחקירהו הגדית הציגה ב"כ הנאשם לעד צילום תעוזת זהות, ושאלה אותו מה הבעה עם הקצאות והעד השיב כי "**אין בעיה. בצלום אני לא רואה בעיה**" (עמ' 13 שורה 8). לאחר מכן ביקשה שיראה מה הבעה בצלום שהוגש, ת/7, והעד השיב שהוא אינו יודע. בהמשך ב"כ הנאשם הציגה בפני הуд צילום תעוזת זהות שלה עצמה ושאלה מה שונה עם הקצאות בין צילום תעוזת זהות שלה, ת/2, לבין ת/7, והעד בהמשך אישר כי היום לא ניתן לראות מהצלום מדוע עליה אז חשבו, אך הוסיף "**לא הייתה שלוח את זה הלאה אם לא הייתי מסתכל על תאריך הלידה**" (עמ' 13 שורה 16).

11. ב"כ הנאשם ניסתה לעמת את הуд עם טענות מרשה - "**אני אומרת לך שאין טענים שימושו דאג לעורוך את התמונהה זו שאתה המצאת ליעל יונה, לא מדובר בצלום שאתה ערכת אלא ניסיין להפלהת הנאשם. בגלל זה אתה גם לא דיווחת באופן מיידי, لكن לך לך 3 ימים להצהרה ליעל יונה, בגלל זה לא נקצת בצדדים מיידים בגין נגנון הנהלים של המרכז הארצי כי היה צריך בזמן לעורוך את התמונה ולשנות את התמונה של האדם**" (עמ' 15 שורות 7-11). הуд השיב לשאלות באופן ברור, וכך השיב לטענות שהובילו בעניין זה (עמ' 15 שורות 7-7):

"אני צילמתי את התמונה, אני שלחתי אותה לדעתי בסוף אותו יום במיל ליעל יונה,

עמוד 3

אני לא חשב שעברו 3 ימים עד שלחתתי את המיל ליעל יונה, לדעתו שלחתי בסוף אותו יום, לא ערכתי את הצלום, אין לי ידע בעריכת צילומים, אין לי עניין ואני לא מכיר את הנאים. לא ידוע מה להגיד על זה. לגבי "לא באותו רגע" - אם ישאלו אותי על כל אחד מהמקרים בהם דיווחתי על צופים בבחינות, אף פעם לא עשית את זה באותו רגע... "

12. העד עשה עליו רשם אמין ביותר, עדותו ניתנה ברצף ובעקבות, וברור מדבריו בפניו שהוא תיאר אירוע שהיה עד לו, והתרחש עימו, ואף תיאר פעולות שביצע בעצמו, ואני נטון אמון מלא בדבריו. אני דוחה את הניסיון לטעון שהעד קשור באופן כלשהו לשינוי תעוזת זהותו של הנאים, ואני מקבל את דברי העד, לפיהם הוא אכן ראה ש��נות תעוזת זהות לא היו סגורות לחלוון, וראה תאריך לידה שאינו תואם לאדם לנכנס עם תעוזת זהות זו ונבחן. אני גם מקבל את דברי העד, לפיהם הוא צילם את תעוזת זהות שנמסרה לו ושליח אותה לאחר מכן. יחד עם זאת - מהתמונה ת/7 לא ניתן לראות קצנות לא סגורים, ולא ניתן לראות דבר, בשל איכות הצלום הירודה, והעד עצמו לא ידעתומר בזדאות, שהזו צילום שבוצע על ידו. אמנם דברי העד בעניין צילום תעוזת זהות, שאז נראהתה לו בעיתית, כולל תאריך הלידה שלא תואם האדם שנבחן בפועל - מקובלים עליי, ואני נטען בהם אימון מלא, אך הצלום ת/7 אינו ברור, ואני קובל שהמסמך ת/7 אינו קביל, זאת על אף שהוא התקבל במהלך שמיעת הראיות בתיק ואף סומן. **במצב דברים זה, אני מורה על הסרת המסמך ת/7 מהתיק.**

13. ב"כ הנאים העלה טענות בנוגע לאי תפיסת הטלפון של הבוחן, ובנוגע לכך שהוא גם לא נבדק ע"י העדה יעל יונה או ע"י המשטרה. בנוסף טענה שלא ניתן להגנה ההזדמנויות לבדוק את הטלפון או לפחות לבצע בדיקה של חוקר מיום בקשר לטלפון והתמונה. ב"כ הנאים טענה כי הסנקציה בסעיף 77 היא סנקציה של קבלות ולא של משקל. לטענתה, הדבר נעוץ בכך לאזן את פער הכוחות בין התביעה להגנה ולאפשר לנאים להילך הוגן, והוסיפה שהדבר נכון בידן הטכנולוגי, בו כל אדם יודע לעשות شيئاً בתוכנו לחיצות טלפון. עניין זה הפניה לע"פ **מחוזי חיפה 12-11-41835** שם נפסלו דגימות של מים שנבדקו ע"י מומחה התביעה אף השמדו לפני שניתנה לנאים האפשרות לבחון אותן. עוד הפניה **لت"פ שלום טבריה 15-01-40462**, שם הוגש כתוב אישום בגין הרעלת חיות - נעשתה בדיקה של רשות הטבע והגנים של הפגרים ושל הרעלים שנמצאו שם, אך הדגימות שניטלו הושמדו. בהמה"ש קבוע כי התנהלות המאשימה ביחס לדגימות נגועה בקיופוח הגנת הנאים ולא התיר הגשת דוחות המומחה או העדתו בקשר אליהן. עוד הפניה לע"פ **חיפה 11-08-47248** שם לא ניתנה לנאים אפשרות לבדוק את הסמים. ב"כ הנאים טענה, שמדובר של הנאים שבפנינו הוא חמור יותר מקרים, מכיוון שם הרשות בדקה את הראיות, ואילו עניין שלנו אין חווית דעת של חוקר מיום, או מזכיר של חוקרת שהעד הראה לה את הצלום בטלפון.

14. כפי שכתבתי לעיל, הצלום ת/7 הוא צילום לקובי, ואני ברור, והורית את הוצאתו מהתיק, והכרעת דין זו מתעלם ממנו. יחד עם זאת, העד פרס עשה עליי, כאמור, רשם אמין ביותר, ואני מקבל את דבריו כדבריאמת. טרוניות ב"כ הנאים בנוגע לצילום תעוזת זהותה הן נכונות, והוא על המשטרה לדאוג לצילם צילום טוב יותר את תעוזת זהות, ואף לבדוק את הטלפון הנידי של העד,

שבאמצעותו בוצע הצלום. למשל עשתה המשטרה כך, hari שקס לו מחדל חקירותי, שהוביל, יחד עם שיקולים ראייתיים נוספים, להוצאה המסמך 7 מהתיק. יחד עם זאת, אין במחדל זה כדי לפגוע פגעה מהותית בהגנת הנאשם, שטען כי תעודת הזהות שלו נגנבה עוד קודם לכן, והוסיף שאדם אחר "טיפול" בתעודת הזהות, וערך בה את השינויים. ברור שאין די בדברי העד, גם אם הוא עשה עלי' רושם אמין, אך כפי שיפורט בהמשך הכרעת דין זו, מכלול הראיות בתיק יוצר תשתיית ראייתית מוצקה, שיש בה כדי להוביל להרשעת הנאשם במינו חס לו בכתב האישום.

15. בעדותו הראשית הוצאה לעד עופר פרס רשות הנבחנים ביום 30.6.13, ת/8, והעד התבקש להסביר "מי אמר למלא את הפרטים האלה?", ותשובתו "בכל המבחנים אנחנו אף פעם לא מלאנו את הפרטים. גם אם נבחן מגייע עם יד שבורה, הוא מלא עם יד שנייה, זה לבני מקרים שאולי יטענו שמלאנו את זה במקום הנבחן. لكن בוודאי שלא מילאתי את זה ולא מילאתי עבור שום נבחן את הפרטים" (עמ' 10 שורות 29-27). בחקירותו הגדית נשאל העד אם קיבל נחילים כתובים בנוגע לאופן שבו יש לקיים את הבדיקות, והשיב ש "היה לי דף עם נחילים עוזר לו. ...". לאחר תשובתו זו המשיכה ב"כ הנאשם ושאלה את העד האם היה לו עוזר, והעד השיב "היה איתי עוד מישחו. הוא בדיק כמוני רק שלא מתעסק בהפעלת המערכת והוא מכניס את התלמידים ומוציא את התלמידים" (עמ' 12 שורות 17-12). העד נשאל האם העוזר היה אמר לעוזר בקבלת פרטיה הנבחנים, ותשובתו הייתה שהוא אמר לעוזר במתן הסברים לנבחנים לכתחזק את פרטיהם, אך מי שבדק את תעודות הזהות היה העד פרס בעצמו. ב"כ הנאשם הפנהה לעד סברת שיתכן והוא לא ראה, וכי העוזר הוא שמייא את פרטי הנאשם, ותשובתו (מעמ' 13 שורה 29 עד עמ' 14 שורה 15):

"ש. הציגה לך חברתי את החלק מרשימה הנבחנים. יכול להיות שם שראית שם זה חלק מרשימה של מי שהיא אחראי היה העוזר שלך ולא אתה?
ת. בדיקת תעודות הזהות נעשית על ידי, אחר כך הנבחן כותב בעצמו. לא יכול להיות שמי שהיא איתי כתוב.

...

ש. בתוך כל הבלגן אני אומרת לך שיש נבחנים שלא מלאו פרטייהם בעצם אלא רק חתמו ומילא את הפרטים ועזר להם למלא את הפרטים זה אותו עוזר.

ת. זה לא יכול להיות ולא קרה אף פעם. זאת ההנחה כי חד משמעית שיש.

ש. אתה רואה מה העוזר שלך עווה כל שנייה ושניה, לא כי אתה בודק תעודות זהות. יש עוזר אחד או שניים בארץ שלא נהגו לחולוטין לפי הנהלים וזה נשפט מעיניך. זה יכול להיות?

ת. מאוד לא סביר.

ש. בדרך מהנהלת הכנסתה למבחן, זה יכול לקרות?
ת. מסכים"

אמנם באופן תיאורתי יכול להיות מצב שהעד פרס לא ראה את הבוחן הנוסף, למספר רגעים, אך שוכנעתי שקיים נihilum לפייהם מי שרושם את הפרטים הם הנבחנים עצמם. עיין בת/8 מעלה, שככל שם נכתב בעט שונה שונה, אך שלא ברור לי מדוע דוקא בעניינו של הנאשם הפרטים לא ירשמו על ידו אלא ע"י הבוחן, ואני דוחה את הטיעון לפיו פרטى הנאשם נכתבו ע"י הבוחן.

16. בוגע לחשד שהתעורר אצל העד פרס בוגע לטעות זהות שהוצגה בפניו ביום המבחן, אמר העד **"חישתי שהוא מזוייף. ש. זה בכלל הקצאות? ת. נכון"** - ב"כ הנאשם שאלת את העד מדוע לא צילם את הנבחן בזמן אמת, והעד ענה (מעמ' 12 שורה 28 עד עמ' 13 שורה 5):

"ש. באותה מידת שצילהמת את הת"ז יכולת לצלם את הנבחן ולא עשית את זה"

ת. נכון. עבדתי במרכז הארץ וחברים שלי שהגיעו, ואת יכולה באותה מידת לשאול למה לא לקחתי את התעודה והואראטי למשטרה חברים שלי הגיעו למצבים כאלה צילמו את הנבחן או לקחו את התעודה ולא החזרו אותה, לפעם מחלוקת מצבים של אלימות ואני לא רציתי להגיע למצב של אלימות כי לא הייתה מעוניין להגיע לאלימות עם אף אחד ואמרתי במצב זה אני שומר על עצמי.

ש. יכולת לצלם בזמן הבדיקה עצמה, כשהוא נבחן, לצלם אפילו מהגב, מהצד בצורה שקטה ולא עשית זאת.

ת. מהגב לצלם? לא עלה בדעתך לעשות"

17. העד עשה עליי, כאמור, רושם אמין ביותר, וברור לי שדבריו הם דברי אמת. אני מקבל את הסבירו של העד, מדוע לא צילם את הנבחן עצמו, אלא רק את תעודת הזהות שלו, ואני רואה באו-צלום הנאשם כמחדר שיש בו כדי לעורר ספק כלשהו בראיות. העד המשיך והסביר **"...יעל רוצה שחקח את התעודה ואני לעימות ואני לא רציתי"** (עמ' 13 שורות 7-6) - העד לא רצה כל עימות או מגע עם הנאשם, ואני מקבל כאמור, את הסבירו.

העד נשאל בהמשך :

"ש. לא עצרת מיד להסתכל על הפרטים. חשבת שתת"ז מזוייף. בזמן הבדיקה לא ישבת והסתכלת על תעודת הזהות, הסתכלת שוב על הנבחן ולא צילמת כי לא רצית עימות. מדוע לא ישבת עם הצילום או עם תעודת הזהות והסתכלת על הפרטים?

ת. עשית את זה אחרי זה.

ש. למה לא עשית את זה במקום? אתה אומר שאחר כך גלית שיש פער גילאים בין הנבחן לבין הכתוב בת"ז. את אותו הדבר היה יכול לראותו כשלקחת את הת"ז וצילהמת?

ת. לא טרחת לעשוט את זה תוך כדי המבחן. אין לי תשובה לזה. **עשיתי את זה בהמשך** (עמ' 13 שורות 23-17).

העד פרס התנהל כפי שידע להנהל בזמן אמת, והסביר את שיקוליו מדוע נקט בדרך מסוימת, ו מדוע נמנע

מלנוקוט בדרך אחרת, כמו צילום הנבחן עצמוו. אני מקבל את דברי העד ואת הסבירו, ואין בכך שבה נקט או בזו שנמנע מלנקוט, כדי לפגוע מהותית בהגנת הנאשם הנשם ואף לא לעורר ספק כלשהו במרקם הראיות נגדו. דבריו ב"כ הנאשם, לפיהם טענותיו של העד פרט, כפי שמופיעה בת/6 ובהודעתו נ/1, "אין אלא שקר שנולד לצורך הצדקת פועלות צילום תעוזת הזיהות האמיתית של הנאשם", הן טענות בלתי מבוססות, וشكل מטרת אמריתן היא לנסתות ולחלא את הנאשם מהמצב אליו נקלע, ואני דוחה אותן על הסף.

18. הودעת העד הוגשה וסומנה נ/1. ב"כ הנאשם טענה כי נ/1 זה כל חומר החקירה בעניינו של עד זה שעליי מבססת התביעה את התקיק הנדון. בחקירהו הנגדית נשאל העד בנוגע להודעה שניתנה על ידו (עמ' 11 שורות 4-23):

"ש. איך התנהלה גביה עדות שלך במשטרת?"

ת. אני לא זכר את גביה עדות שלי במשטרת. נראה לי שהזאה היה בתחנת תלפיות, הזמין אותו לשם ושובחתי עם החוקר, שאל אותו שאלות ואני עניתי. לא יכול לומר בוודאות כי נתתי עדות בכמה מקרים.

ש. מציגה את טופס העדות שקיבלנו מתיק החקירה. תאשר שכותוב בשורה 11 "זאת הודעתינו...נשלח לפקס"

ת. זה כתוב.

ש. אתה נזכר במשהו אחר? העדות נגבתה בתלפיות?

ת. אני לא בטוח. אני חושב שכן.

ש. למעטה כתוב עדות עצמית.

ת. נראה שאתה בתלפיות, עד כמה שאני זכר.

ש. הדעות הודפסה על ידך.

ת. לא

ש. לא הדפסת אותה בבית?

ת. לא. לא היה לי אף פעם טופס כזה של המשטרה

ש. אין לך מושג למה כתוב שהזאה נשלח לפקס וממי שלח למי?

ת. לא.

ש. מציגה את ת/6. מציגה את העדות. תאשר לי שמדובר מילה במילה בשני המסמכים.

ת. כן, יש תוספת של שורה אחת בעדות שלאחר הבדיקה דיוחתי ליעל יונה אודות המקירה"

ב"כ הנאשם טענה, כי במהלך עדותה של יונה הסתבר, שהודעה זו נרשמה במחשב של יונה ובנכחותה, כשהעדות היא העתק של ת/6, שכתב העד לиона 3 ימים לאחר המבחן. ב"כ הנאשם טענה כי המשטרה לא מצאה לנכון לגבות עדות מהעד, גם לאחר חקירת הנאשם, שטען כי לא הוא זה שמילא את הפרטים בכניסה.

עוד טענה שעדות העד הייתה כה דלה, עד שהמאשימה ניסתה "להכנס בשר" בעדותו על דוכן העדים מעבר לעניינים שהתייחס אליהם בנ/1. ב"כ הנאשם המשיכה וטענה, כי העד אמר שעמדתו ניתנה בתחנת תלפיות על אף שהדברים נסתרו ע"י יונה וע"י החקורת, דבר שיש בו כדי לעורר ספק בנוגע למהימנותו ובונגו לצורך שלו להסתיר את המקום בו נגבתה העדות. לדברי ב"כ הנאשם, תמורה שהעד לא כתב דבר במכתבו בעניין הבוחן השני, ולא הביא לידיут המשטרה כי היה איתו בוחן נסף ואת פרטיו. ב"כ הנאשם הוסיף וטענה, כי העד היה בזמן הרלוונטי סטודנט, ועובדתו הייחידה הייתה להשיכם במחנים, תמורה שכך שקיבל מעט לעת. היא טענה כי אמ衲ם העד נראה בחור נחמד, אך אין זה מופרך שימושו שרצה להוריד את הנאשם ממערכת בחרות מאוד סוערת, או מישמי שהייתה אז במערכת גירושין ועבדה באוניברסיטה, ושילם כספּ כדי להפליל את הנאשם.

ב"כ הנאשם מבקש מבית המשפט, לשקל שיקולים של "קונספירציה" כלשהי כנגד מרשה, ושבה שותפים אפשריים - הבוחן, עוזרו, גירושתו, יריבו הפוליטיים ואולי גם אחרים - טיעון מרוחיקlect, הנטען באופן כללי וסתמי, ללא כל בدل של ראייה, ושכל מטרתו היא לעורר ספק בריאות כנגד מרשה, ובכל מחיר. אני דוחה טיעון זה של ב"כ הנאשם, וחזר על קביעתי בעניין העד, שהוא לא רק אדם "נחמד", כדורי הסניגורית, אלא אדם ישר והוגן, שתיאר את שעבר עליו ביום הבדיקה המדוברת, ואני נוטן בדבריו אמון מלא, ודוחה כל ניסיון של ב"כ הנאשם להטיל זופי בעד.

הגב' יעל יונה

19. העדה עבדת במרכז הארץ לבחינות משנת 1985, ומשמשת כאחראית על איתור מעשי רמייה בבחינות אותן הם עורכים. העדה צינה כי יש דרכים שונות לרמות בבחינה, כאשר, לדבריה, הדרך הנפוצה לרמייה בבחן אמורים היא שליחת אדם אחר לבחינה. עוד צינה, כי בעברה עבדה במדור ציונים ובמשך שנה מלאה מקום של ראש מדור ציונים. לדבריה,בחן אמורים הוא מבחן מيون באנגלית, הבדיקה נערכת באמצעות מחשב, ומשמשת למيون וסיווג מועמדים במוסדות הלימוד, כאשר ציון 134 מכך פטור מלימודי אנגלית. לדבריה "חובה להגיע לרמת הפטור כדי לקבל תואר ראשון במוסדות הלימוד. לעתים את נושא הרמה מרמה 1 עד שנייה הם יקרים, גזלים זמן, חובה להגיע לפטור זה מביא לידי כך שזה שהוא שחייבים אותו" (עמ' 25 שורות 1-3).

בנוגע לציון 122 שהתקבל בבחינה השלישית של הנאשם, הסבירה כי זו רמה אחת מתחת לפטור, ובمعنىו לשאלה אם בסופו של דבר ניתן ציון זה לנאים, אמרה "יום הבדיקה 30.6.30 ניתנה לו תעודה הצוין רשום עליה שהיא סופית. הצוין לא עבר לאוניברסיטת חיפה ואין קביל" (פרוטוקול מיום 11.6.17, עמ' 25 שורות 7-8).

20. בנוגע למסמך ת/6, שהוא הצהרת עופר פרס מיום 3.7.13, ות/7, שכאמור נפסלה על ידי, אמרה העדה (עמ' 18 שורות 6-9):

"כתבו שתאריך הלידה 15.1.61. זה אומר שביום 30.6.13 הנבחן צריך להיות בן 52. התמונה של הבן אדם שאינו נראה כן לא נראה לי בן 52 ואם התעודה הזאת הוצאה בשנת 2009 זה שהוא לא נראה לי שהוא בן 52 וזה לא תואם את התאריך שהונפקה התעודה. לי זה נראה אדם בשנות ה-20 לחיו"

21. העדה נשאלת מה עשתה לאחר שבדקה את הפרטים, והשיבתה "אני רוצה להגיד שבקרה כאשר מגיעים נתונים וצוינם של מבחנים אני בודקת ומשווה את הציון של הבדיקה הנוכחית להיסטוריה שיש לנבחנים ואז גיליתי שלנחמה ריבוי יש שתי בחינות קודמות, אחת מיום 13.2.12 והציון היה 55, סולם הציונים באמירים נע בין 50 ועד 150, כאשר 1.7.12 מהוועה פטור מלימודי אנגלית" (עמ' 18 שורות 12-11). ובהמשך אמרה "בחינה ביום 1.7.12 שהציון בה היה 67" (עמ' 23 שורה 15). העדה הוסיפה, שהיא זימנה את הנאשם לבניה חוזרת בשל פער בציונים, מכתב ההזמנה סומן ת/11, אך הנאשם לא הגיע (עמ' 23 שורות 14-12):

זה מכתב הזמנה לבחינה חוזרת שלחתי ביום 4.7.13 לנחמה. הזמן אותו לבחינה חוזרת בשל פערים בין הבדיקה שבמחלוקת מיום 30.6.13 לבין שני הבדיקות הקודמות מיום 13.2.13 בה קיבל 55 ומיום 1.7.12 בה הציון היה 67"

העדה הסבירה את הנהול בעניין זימון לבחינה חוזרת הוא בכל מקרה שיש פערים גם אם לא מתעורר חשד למעשה רמה. אני בודקת מעל 35 נקודות ומעלה. הוא זומן בשל הפער ...במקרה הזה חוץ מהפער כהסתכלתי ואני לא מומחית כתב יד, אבל נראה לישמי כתוב את הפרטים האישיים ביום 30.6.13 היה נראה לי שונה משתי הבדיקות הקודמות, גם בכתבograph נרשם בית מס' 38 כאשר בפעמים הקודמות היה רשום בית מס' 18. וכמוון היה גם את המידע שקיבלת מעופר פרס וכל זה הביא אותנו לחשב מראש שבקרה זה מדובר במעשה התחזות בבדיקה" (עמ' 24 שורות 12-4).

22. ב"כ הנאשם טענה כי בכל הנוגע לצינוי הבדיקות קודמות הרוי שהמאמינה לא הצליחה להרים את נטל הוכחה לאחר שלא הוגש אף מסמך בנוגע לצינוי הבדיקות הקודמות, וכן קיבלתי את הנתקנתה בעניין מסמכיו הציוניים הקודמים של הנאשם, מאחר ומסמכים אלה לא הועברו להגנה. יחד עם זאת, העדה התקיימה בעדותה לצינויים קודמים של הנאשם, ולזימנו לבחינה חוזרת, ואני מקבל את דבריה כפי שהם, וכן מקבל את נימוקיה מדוע זומן הנאשם לבחינה חוזרת - הן לאור הפעורים בין צינויו בשתי הבדיקות הראשונות, לבין השלישייה, והן לאור הנימוקים הקשורים בתעודת זהות, יותר העניינים שעוררו את חודה.

23. העדה המשיכה ומספרה כי בעקבות המכתב שלחה לנאים, היא קיבלה ממנו מכתב הנושא את התאריך 16.7.13 (סומן ת/12), והוא העבירה גם את מעתפת המכתב למומחה לכתב יד. במסמך חשובה לנאים (ת/13) כתבה העדה שעל הנאשם הגיע לבחינה חוזרת, אך הוא לא הגיע. לדברי העדה, היא הגישה את דוגמאות כתב היד, והדגימה שבמחלוקת, למומחה השוואת כתב יד, ולאחר מכן קיבלה ממנו תשובה, הגישה תלונה במשטרה. בנוסף בקשה מהאוניברסיטה תמורה של הנאשם - ת/14.

24. בחקירה הנגדית התקיימה העדה להנחיות במרקם של חשד למקרה - לדבריה, הבחן "אמור לאפשר לנבחן להיבחן והוא אמר לצלם את התעודה המזהה שאתה הנבחן לכיתה. אלו היו הנהלים בשנת 2012. היום הנהלים לא שונו הרבה. אם מדובר בזמןאמת אני מנסה כן לעשות אולי עוד פעולות" (עמ' 28 שורות 8-6). בנוגע בזמן הדיווח של הבחן אמרה שהוא "אמור לנשות בזמןאמת". בנוגע לכך שהבחן פרס דיווח באיחור, אמרה ש " מבחינת אין

עם זה בעיה. בכך שמדובר יומם למחירתן. אין בזה בעיה. בכך שמדובר בבדיקה והתקף המרכז של мобильнלו הוא לנמהל בבדיקה. יש בຄיטה עוז נבחנים, זאת בבדיקה וזה דבר חשוב להם. אנו תמיד יכולים להמשיך ולטפל בנושא החשדות לאחר הבדיקה. גם במקרה זה החשד היה **עלול על סמך פערים**" (עמ' 28 שורות 14-17). העודה נשאלת אם מעבר לצילום תעוזת זהותם, הבודחים מتابקרים לצלם את הנבחן עצמו, והשיבה שבשנת 2012 ו-2013 הם לא התבקרו לעשות את זה (עמ' 28 שורות 18-20). העודה נשאלת אם ביקשה לראות את הטלפון בו צולמה תעוזת זהותם, והשיבה ש"**אמרת קודם ואת התנגדת לזה שאני קיבלתי את זה במיל**". זה היה מסמך פנימי ביןינו ואני ביקשתי לקבל הצהרה כתובה". בהמשך השיבה בשלילה לשאלת האם ראתה את הטלפון.

25. בעדotta הראשית הסבירה כיצד מזהים את הנבחנים בעת הכניסה למבון לפיו הנוהל של המרכז הארץ (עמ' 25 שורות 9-21):

ת. המשגיח мобильнלו בבדיקה אמרים צריך **לזהות את הנבחן בעת הכניסה לכיתה באמצעות תעוזה מזהה**. . .
ש. מי ממלא את הפרטים של הנבחן.

ת. בעת הכניסה לכיתה הנבחן מלאה את כתב היד בשורת הנבחנים. המשגיחים קיבלו הדריכה וקיבלו חשיבות לדבר הזה ושורות כתב היד הזו תשמש במקרים שצרין כדוגמת כתב יד למונחה השוואת כתב יד.

ש. האם אתם מאשרים לבוחנים **למלא את הפרטים במקום הנבחנים?**

ת. ההנחה היא שנבחן י מלא את שורת הפרטים. אבל אם ואני לא זוכרת שהייתה מקרה זהה, שיגיע נבחן שמאיזה סיבה פיזית לא יוכל מלאה, ההנחה היא שהבחן י מלא את זה ויכתוב ויעשה סימן ויכתוב בגב הכתב "אני мобильнלו מילאתי את כתב היד בשם הנבחן זהה...". ניקח מצב שיש לאדם גבס ביד, הוא יכול להזכיר במחשב עם היד הלא מגובסת. יש לנו מה יקרה במקרה זהה ואם זה היה קורה, היה **תיעוד**"

26. בחקירתה הנגדית חזרה על הדברים שעלו גם מדבריו של הבחן עופר פרס, לפיהם הנבחן הוא זה ש滿לא את הפרטים האישיים, והוסיפה לזה מה שקרה, למעט מקרים חריגים של נבחן שמייע, למשל, עם יד שבורת. וכך הדברים באו לידי ביטוי בעדotta (מעמ' 28 שורה 26 עד עמ' 29 שורה 17):

ת. הנוהל שהנבחן ורק הנבחן מלאה את הכתב בשורת פרטים אישיים למעט הדוגמא חריגת שהdagshati קודם. לא ידוע לי על אף מקרה שהמשגיח או כמו ששאלת נבחן בסמוך לפני או אחרי, מלא כתב יד בשם אחר.

ש. ... **תסכימי איתני שב100 אלף נבחנים ושרות בוחנים ועווזרים, יכולים לקרות מספר מקרים כאלה שימושו אחר רושם את פרטי הנבחן. תסכימי איתני שאות לא יכולה לשלו שיש מספר מקרים כאלה?**

ת. אני מניחה שלא היה מקרה זהה.

ש. האם את יכולה לשלול?
ת. חוזרת על התשובה שלי.

...

ש. יש לך דרך לפפקח ב-100% אוחז שהעוזרים שלהם מ מלאים את התפקיד שלהם במאה אוחזים?

ת. אני רוצה להאמין שבגלאל שהנהלים חשובים שהם עושים את העבודה כמו שצריך.
אני חושבת שבגלאל שהთועררו חדשות לגבי המקרה הזה, אז די ברור שהחובות של נושא כתוב היד בנקודת הזמן היה ביולי 2013 הייתה ידועה וחובשה גם לעופר"

27. ב"כ הנאשם טענה, כי למעשה הנהלים של המרכז הארצי לבחינות והערכה, עיקר עדותה של העדה הינה עדות מפי השמורה. אכן מדובר בעדות מפי השמורה, בכל הנוגע למה שהתרחש בפועל בזמן הבדיקה נשואת פסק דין זה. יחד עם זאת, העדה הסבירה את הנהלה שיש לנקט בו, והעד פרס הסביר שהוא פעל בהתאם לנוהל, והוא אף התייחסה למיל' ולתמונה שקיבלה מעופר פרס, ואני נוטן בדבריה, שנאמרו בשטף ובעקבות, תוך הligma בין דבריה לדברי פרס - אימון מלא.

28. העדה נשאלת בנוגע לחץ ביום הבדיקה, וכך נשאלת ועונה (מעמ' 27 שורה 5 עד עמ' 28 שורה 2):

"ש. מגיעים عشرות נבחנים?
ת. עד 15.

ש. יש שמקדים את התור שלהם. כלומר יש לחץ רב?
ת. לא. אין לחץ רב.

ש. יש לחץ רב בתחילת הכניסה, יש כמה שירותים המתאימים ונכנסים רק 15. זה זמן הדיהוי?

ת. אני לא מסכימה איתך. אני חשבתי שההכנסה לבדיקה נעשית באופן אינדיבידואלי, לא כל הנבחנים נכנסים ביחד אחד אלא אחד, תוך הקפדה יתרה על התהילה שצערן לבצע.

ת. את מדברת על הנוהל.
ת. כן.

ש. את אינך משגיחה בבדיקות עצמן.

ת. גם אני יצאתי לבחינות אמורים בטור מוביל והכנסתי נבחנים לבחינת אמורים ولكن הנקודה שחשוב לי שתובן היא שבניגוד לבחינה שכל הנבחנים מתחילה את הבדיקה באותה נקודת זמן ומודדים להם זמן מסוים, כאן הבדיקה היא אינדיבידואלית, בזמן שנבחן 2 נכנס, נבחן 1 יושב מול עמדת מחשב"

...

ש. ... העיד עפר פרס והוא העיד שיש לחץ רב בתחילת החקירה כשהוא עסוק בטעודות זהות, העוזר מסתובב ויש את הרשימה על השולחן בה אמורים למלא את הפרטים. מר פרס יכול להגיד טוב יותר מאשר את לגבי מה קורה בבדיקה? ת. אני לא כל כך מסכימה איתך. המוביל מכניס את הנבחן, מסתכל בטעודת ומבקש מהנבחן למלא את הפרטים האישים בזמן שהמשגיח השני מתחיל להכניס את הפרטים למחשב. הבדיקה היא אחד אחד.

ש. אני אומרת לך שעופר פרס העיד שבעזמנם שהוא מסתכל בטעודת זהות בכניסה לכייתה, הנבחנים אמורים למלא פרטיהם ברשימה על השולחן, אבל הוא לא יכול לראות בכל רגע נתון מי מלא ואיך הרשימה? ת. אני חשבתי שצריך לדבר ב厶בחן בודד ולא ב厶בחנים. אולי לא הובן נכון, אבל בזמן שהוא מכניס נבחן אחד, האחרים ממתינים בחוץ. אין התקלות"

ובהמשך אמרה העידה (עמ' 26 שורות 21-32):

ש. גם בבדיקה זו בחיפה היה בוחן מוביל שהוא עופר פרס והוא עוד בוחן שהוא העוזר?

ת. כן.

ש. בהודעתך במשטרת לא צוין דבר וחצי דבר לגבי קיומו של בוחן נוסף. יש לך הסבר?

ת. כן. בכל מקרה שמתעורר חשד לגבי התוצאות, אני נהגת לשאול את המוביל ואת המשגיח אם הוא זכר משהו לגבי זה ואם אין לבוחן פרט חשוב להוסיפה, אני לא לוקחת ממנו ולא מבקשת ממנו לכתוב הצהרה.

ש. במקרה זה ביררת עם הבוחן הנוסף?

ת. אני מניחה שכן"

והוסיפה (עמ' 28 שורות 3-4):

"ש. מה לא דיווחת על הבוחן הנוסף ושם?"

"ת. אני לא נהגת לעשות כך ברגע שהבוחן השני לא מוסיף לי אינפורמציה"

29. ב"כ הנאשם טענה כי מי שניהלה את החקירה זאת למעשה העודה יונה - פנתה לבוחנים, ביקש שיכתבו הצהרה, ולדברי ב"כ הנאשם - יצא שהעודה היא המתחקרת עדים פוטנציאלים ואולי מזהמת בדרך את עדויותיהם או שלא בכוננה מתאמת בין עדויותיהם, היא זאת שמחילה ממין ציר או לא ציר לגביות עדות. עוד נטען, שלאבדיל מהמשטרת לא חלה עליה חובה לתעד את כל פעולות החקירה האלה, אין תיעוד מיהו הבוחן השני, אין תכתובת על השיחות הנUTES העודה טענה שהיא בין הבוחן פרס לאחר המבחן.

אין בידי לקבל את דבריו ב"כ הנאשם - העדה נשאלת בנוגע להודעה שניתנה על ידה במשטרה ואמרה כי כמו בכל מקרה אחר, מזה עשרות שנים, "ניתנת עדות עצמית ממשרדי הולכת ומגישה אותה בהונאה ירושלים כדי שלא יצאற להסתובב בכל ההונאות בארץ. ההונאות עוברות להונאה (כך כתוב בפרוטוקול, ז.פ.). על פי הנהלים המשטרתיים במקום באופן כללי במידה ומתעוררות שאלות פונימ אליע בהמשך" (עמ' 29 שורות 22-19). בהמשך אישרה העדה כי יש אצלה תבנית של טופס גביית עדות במשטרה, היא מלאת אותה כעדות עצמית ובוסף מלאת את התאריך והחתימה לפני שהיא מגישה אותה למשטרה. לדבריה, כאשר מתעורר צורך בגביית עדות של בוחן, היא מעבירה לבוחן את הטופס, כדי שיתן עדות עצמית, ועוזתו זו תועבר על ידה למשטרה. העדה אמרה עוד (עמ' 30 שורות 7-12):

"ש. המשטרה ביקשה שתעתיקו את ההצעה ת/6 לטור טופס עדות של המשטרה נ/1.

ת. נכון

ש. אמרת שחייבת לקבל תוצאות בדיקות שונות וזאת הגשת התלונה?

ת. אכן.

ש. בפועל עברה שנה מיום הבדיקה ועד הגשת התלונה. זה זמן רביל שלוקח להגיש תלונות?

ת. כן"

30. יתכן ויש פגם בנוהל, לפיו העדה מחזיקה בטופס עדות משטרתית, והוא מלאת את הטופס במושדרה, וכך גם עושה במסגרתו לבחונים אחרים המתבקשים על ידה למלא טופס תלונה /או עדות. למינות הלחץ הרוב שבעבודת המרכז לבחינות, עדין יש לשמור על כללים נאותים, ולהגיע למשטרה למתן עדות או תלונה, ולא למלא טפסים באופן עצמאי ולשגרם למשטרה. יחד עם זאת, לא מצאתו שיש בהודעות /או המסמכים שמולאו ע"י העדה והעד פרס, פגם כלשהו, היורד לשורשו של עניין, ושיש בכך עורר ספק בנסיבות הכתוב, ולא מצאתו שיש בנוהל הנ"ל, בו נקבעו העדה והעד פרס, כדי לפגוע פגיעה בהגנת הנאשם, לבטח לא פגיעה מהותית שיש בה כדי להזיק להגנתו. עדה זו, כמו גם העד פרס, עשתה עלי רושם אמין, העידה באופן עקבי ורציף, ואני מקבל את דבריה כדברי אמת. דברי העדה השתלבו היטב עם דברי העד פרס, והוא אישרה את קבלת המיל של פרס, קבלת התמונה שלחה לה, והיא אף עיניה בתמונה וראתה את "הפגמים" עליהם דיבר פרס. אמ衲 פסלתה את הראייה ת/7, שהיא צילום תעודה זהה של הנאשם, אך מדברי שני העדים - פרס ווינה - שוכנעתו באופן חד משמעי, שכן תעודה זהה של האדם שנכנס להיבחן ביום 30.6.13 הייתה פגומה בקדימות התמונה, וכי האדם שנכנס להיבחן היה צעיר בעשרות שנים מהגיל המצוין בתעודה זהה.

レス"מ גב' שרון זושאנץ

31. העדה היא שוטרת במחילקה הונאה חוף, בתפקיד חוקרת הונאה משנת 2011. באמצעות העדה הוגש חוקירות הנאשם שסומנו ת/15-ת/17. בנוסף הוגש צילום תעודה זהה של הנאשם שסומן ת/18; מזכירים שסומנו ת/19-ת/22; צו לתפיסת מסמכים ת/23; תדפיס בעליות רשמי ת/24; מזכר

בעניין תפיסת מסמכים והכנסתם למעטפה ת/25; טופס לווואי למוצגים ת/26; מזכיר ת/27 ; בירור עם קב"ט אוניברסיטת חיפה ת/28; מזכיר לצורך מחקר תקשורת ת/29; ניתוח מעתק ת/30; מזכיר מיום 29.5.16 בעניין הוצאה מעתק ובירור מעתק ת/31.

32. בחקירהה הנגדית אישרה העדה כי פנתה לביהמ"ש עם צו, ת/23. בנוסף אישרה כי דיברתה עם קב"ט האוניברסיטה ביום 11.8.14 וכי הם סיכמו להיות בקשר מחדש לפחות לאחר מכן, לגבי עדכון המצב אך לא היה קשר לאחר מכן. עוד אישרה כי לא ביקשה מהם את מצלמות האבטחה.

33. ב"כ הנאשם ציינה כי בטרם קיבלה החקירה את חוות הדעת של כתב היד ובטרם קיבלה את נ/1 היא המליצה להעמיד לדין את הנאשם, וכן שאלה את העדה "אני אומרת לך שהעדות הגיעה אליו באוקטובר 2014. באזורה עת לא היו לך חוות דעת מז"פ. בספטמבר 2014 לפני עדות הבוחן, לפני חוות הדעת, את כבר מליצה על הגשת כתב אישום. זה לא היה חשוב לגבוט את עדות הבוחן?", והעדה השיבה בשלילה (פרוטוקול מיום 11.6.17, עמ' 35 שורות 28-31).

34. ב"כ הנאשם טענה כי מכך עולה שלמשטרה הספיק לגבות את עדותה העצמית של הגבי יונה שהוא לא עדת ראייה אלא עדת שמי השמועה וכלל לא נכחה במקום. לטענת ב"כ הנאשם מרגע זה ואילך כל מה שנעשה ע"י המשטרה זה כדי לצאת ידי חובה ולמלא אחר השלימות החקירה המגינות מהפרקיות. לטענת ב"כ הנאשם המשטרה לא בדקה את גרטת הנאשם אלא ניסתה להצדיק את ההמליצה שניתנה בנסיבות דעת ולא כל יסוד.

35. בנוגע לעדותו של הבוחן סיפרה כי היא לא גבתה ממנו עדות ולאחר מכן שהציג לה נ/1 היא אמרה כי המדבר בעדות עצמית. וכך נחקרה והשיבה בעניין זה (מעמ' 34 שורה 30 עד עמ' 35 שורה 15) :

"ש. תסבירו איתי שأت לא קראת לבוחן ולא עימתת אותו עם הטענות של הנאשם?
ת. אני יודעת שאחת השאלות שהיו/amורים לשאול אותו זה לגבי טענה של הנאשם לגבי זה שהבוחן רשם בכתב ידו והוא לא רשם אם אני זכרת נכון
ש. מציגה לך את נ/1. העדות של עופר פרט נגבתה ביום 26.10.14. באזורה עת החשוד כבר נחקר אצלך פעמיים.
ת. נכון"

"ש. תסבירו אйти שלא עימתת אותו עם טענות הנאשם?
ת. לאחר מכן לא נגבתה ממנו עוד עדות
ש. בהודעות החשוד שניתנו עוד לפני העדות נ/1, הוא טען בעניין כתב היד , שלא הוא מלא את הפרטים?
ת. ביררתי והבהירתי את זה עם יעל הנציגה. יש לנו להבחינת אמיר. ביררתי עם יעל יונה, שהיא הנציגה שלה, לגבי הטענה שלו לגבי כתב היד. יש לנו מילים מאוד מדויקים וברורים בבחינות האלה שנונותים רק לנכון לכתב הכתב ידו ולא משווה אחר."

ש. מדוע לא קראת לבוחן ומעמתת אותו וسؤالת את השאלות האלה ת. אני חשבתי שהיתה תקופה שהוא היה בחו"ל היו לי גם חוות דעת בתיק. הוא טען מלכתחילה שהוא לא כתב ידו. לא מצאת לנכון להזמין את עופר פרס לגבות עדות בעניין זה?

ת. לא"

36. ברגע לאופן שבו הגיעו אליו עדותו של פרס אמרה, שזו הגיעו בפסק, ולשאלת ב"כ הנאשם אם לא ראתה לנכון בזמן לחקירה נוספת, השיבה שלא מצאה לנכון להמשיך בפעולות נוספות הקשורות אליו, "העדות שלו נראה לי אמונה מספיק" (עמ' 37 שורה 11). וכן נשאה בהמשך (עמ' 37 שורות 12-30):

"ש. מעולם לא פגשתי במר פרס פנים אל פנים?
ת. גם לא פגשתי את יעל יונה
ש. עלות שאלות נוספות ובמוקם לשאול אותו את פונה לבירור הנהלים אצל יעל יונה
ת. נכון. כי הוא לא היה בארץ אז. תקופה מסוימת הוא לא היה בארץ. הוא חוזר אחרי שכבר יש חוות דעת בתיק.
ש. מישחו מפסק לך עדות. אין לך מושג איך נגבתה. היום שמענו מבב' יונה שכנה ראה ישב אצל במרדה שיש לה טופס עדות עצמית ושם העתיק את ההצעה שכטב שנה לפני כן והיא פיקססה. כחוקרת זה נראה לך הליך תיקן של גביית עדות?
ת. בעיני. אבל זה לא אומר שהעדות לא נכונה ולא אמיתי
ש. למעשה תסכימי איתמי שאף אחת מהטענות של הנאשם בפניו ובסתמבר לעניין מה הייתה בבדיקה זו, לא נבדקה אף אחת מטענותיו כדי לנסות לברר אולי גרסתו נכונה?
ת. בדקתי עם יעל יונה לגבי הנהלים. זו גם טענה מסוימת.
ש. אבל לא בדקתי ממי שיכל לתמוך תשובה מה קרה באותה בדינה ולא הוצאת איונים ולא فعلת בשום דרך לראות אם ישאמת בדבריו של אדם בן 50 ומהו, לא עבר פלייל ...
ת. התיק הלך חוות דעת, זאת גם פעולה.
ש. הוא אמר שלא מלא את פרטיו, רק את החתימה. לא חשבת לברר מי עוד היה שם לקחת דוגמת כתוב ידי מהבוחן?
ת. לא"

37. העודה נשאה אם ראתה את הטלפון שבו צולמה התמונה והשיבה בשלילה, ולשאלת האם הוא אמר לה באיזה טלפון צילם, השיבה "לא דברתי איתו מעולם" (עמ' 35 שורה 22). בהמשך

אמרה כי "לא מצאתי לנכון לעשות את זה. העדות שלו מספקה והצילום שלח עביני נראו מספיקים" (עמ' 37 שורה 3).

38. העדה נשאלת בנוגע לפט האיכונים (עמ' 36 שורות 18-10):
"ש. למרות שהנאשם טען בפניך בתוקף שהוא היה במחנן. את לא רأית לנכון לבדוק טענותיו באמצעות פלט איכונים לאותו יום?"
 ת. אני חשבתי שבתחלתה כן הייתה מחשبة להוציא צו ובסופו של דבר, בגלל שהגיעה חוות הדעת הועבר התיק לפרקליות. אחרי שהתגבשה דעה כי בתיקים כאלה לפעמים לא מגיעים לכטב אישום, אז דין ודברים כן הייתה בקשה להוצאה צו תקשורת והוצאה.
ש. לא חשבת שצריך להוציא עוד פלט
ת. עד שקיבلت חוות דעת
ש. עד שקיבלת בקשה מפורשת מהפרקליות להוצאה צו איכונים?
ת. לא חשבתי"

ובהמשך (עמ' 36 שורות 31-32):
"ש. את בפועל העברת לפמח פלט איכונים עם מספר מנוי לא נכון?"
ת. מסכימה. אבל עדין הפלט עצמו היה נכון, כי אלו היו שיחות של הנאשם"

39. בנוגע לת/30 - מזכיר של ניתוח מחקר תקשורת שעשתה החקורת - בבקשת ב"כ הנאשם להוציאו מהתיק, מאחר וניתוח זה מתיחס לפט שלא הוגש לבית המשפט - גם בעניין זה אני מקבל את הבקשה, בין היתר בשל העדר קיומה של רשומה מוסדית, ומורה על הוצאה המסמן ת/30 מהתיק. יחד עם זאת, אין בהוצאה מסמן זה כדי לעורר ספק כלשהו במרקם הראיות המוצדק נגד הנאשם.

40. לסייעו עדות החקורת שرون, לא מצאתי שבפועלות שלא ביצעה יש כדי להוות מחדל חקירה, היורד לשורשו של עניין, ולא מצאתי שיש במחדריה כדי לפגוע בהגנת הנאשם.

מר יוסי וייסברג

41. העד עובד כ-10 שנים בחברת פרטנר, מתוכן 4 שנים במחלקת בטחון, מחלוקת שאמונה בין השאר על הוצאה זו"חות בהתאם לצווי בהםמ"ש. העד אישר כי הוא חתום על תעודה מוסדית מיום 28.9.17, סומנה ת/32. פט שיחות יוצאות מיום 28.9.17, סומן ת/33. פט אicon שיחות יוצאות/נכונות מיום 28.9.17, סומן ת/34.

42. העד נשאל האם בדק אם הנאשם החזיק במכשיר דו ביום 30.6.13, והשיב שמעיו בפלט שיחות, ת/33, ומניסינו במקרה זהה, אין מכשיר דו, וכדבריו (פרוטוקול מיום 22.10.17, עמ' 10 שורות 3/3, ומניסינו במקרה זהה, אין מכשיר דו, וכדבריו (פרוטוקול מיום 22.10.17, עמ' 10 שורות 3/3):

"...מעיון בפלט זה ומוניטויו במקרה הזה אין מכשיר דו, ניתן לראות שכל השיחות יצאו מברדול אחד, מפנה לעמודה האחורה שמספרו מסתיים בספרות 9670 כאשר מדובר בשיחות, וכאשר מדובר בגלישה מוסיפים את הספרה 4 לאחרו מספר"

בנוגע לת/34 ציין כי המספר המופיע בפלט הוא המספר המסתויים ב-999, וב"כ המאשינה ציינה שהה מספר של הנאשם (עמ' 11 שורות 4-2):

"המספר בין 14/12/12 עד 14/4/15 זה 0525060991. אם לך מחליט לניד קו או רוצה לבצע חלפת מספר, אנו מקצים לו מספר זמני, ולאחר שהוא מתנייד הוא מקבל את המספר המקורי"

43. ב"כ הנאשם ביקשה שהעד יראה את מספר הסים בת/33 ובת/34 והעד השיב כי לא ניתן למצוא את זה שם מכיוון שהנתונים לא נשלפו, ובהמשך אישר כי משמעות הדבר היא שמהפלטים האלה אין אפשרות לראות איזה שיחה נעשתה מאייה סים (עמ' 11 שורות 31-28).

44. ב"כ הנאשם שאלת העד האם התחקור הוא לכל הסימים של המני או לפי מספר סים מסוים, והעד הסביר **"יש 3 תעוזות זהות, ברגע שהרצינו את השיליפה לפי מספר חוזה, הוא מציג את כל הסימים שהיו לנו ... אם לצורך העניין למשוך היו 4 סימים במהלך חיו בפלט היו מבקשים להציג את העמודה של מספר הסים, בו רואים גם את מספר הסים"** (עמ' 12 שורות 6-3). בנוגע לת/32 הסביר כי התחקור סים זה ברמת חוזה, ואז נשאל האם הרשותה הזאת לא מדויקת מכיוון שהיא צריך להיות רשום שהם לפי חוזה ולא לפי סים והעד השיב שזו הרשותה האחורה שהם הוציאו זהה נכון (עמ' 12 שורות 12-7).

45. העד אישר כי אחרי הוצאת הפלט הראשון המשטרת פנתה אליהם ואמרה כי זה לא מספר המני שביקשה. בנוגע לפלאט השני, העד לא ידע להגיד מי הפיק אותו. וכך נשאל (עמ' 13 שורות 25-29):

**"ש. בפלט השני אכן מופיעו אותה טבלה עם מספרים כמו הטבלה שבת/33 ובת/34
כלומר מישו תיקן את הפלט?"**

ת. לא תיקן אלא הרץ מחדש עם הרצת פרמטר נכון. תיקון היה ברמת ההרצה, הורץ מספר חוזה נכון. אם תשיימי לב לשיחות han אותן שיחות יוצאות. עצם ההפקה מחדש לא גרים לננתונים להשתנות אלא רק למספר המני הרלוונטי"

46. העד נשאל לגבי לת/35 "מפנה אותו לשיחה ב 10:57, ב IMEI, שי הרבה 000 מה זה אומר..?", והשיב "אם תסתכל יש פה שיחה כאילו יוצא ושיחה נכנסת. משמעות היא המני הזה במסתויים ב-991 חיג למני הזה שלא זוכר את שמו. אלו התקשרו אליו .. ז"א ש 991 התקשר. זאת שיחה שנכנסה לתא הקולי ולכן מופיע פה 000 כי המערכת לא מזזה" (פרוטוקול מיום 7.11.17, עמ' 17 שורות 18-32). העד אישר כי אותה שיחה זו שיחה שנכנסה לתא הקולי (עמ' 17 שורות 23-24). יחד עם זאת בהמשך אמר כי **"לא כל 000 יהיה תא קולי"** (עמ' 18 שורה 3). ב"כ הנאשם שאלת בנוגע לשיחה בשעה 11:31:53 והעד אישר כי מדובר בזמן שיחה 00 ממש מני אחר. וכך הסביר מה זה אומר (עמ' 18 שורות 7-8) :

"שシחה נכנסתה למני. לדעתי המענה היה פחות משנהות. ופה לא זכר את החלוקה. הייתה התקשרות והיה מענה. בשורה הראשונה יש 70 שניות, ובדקה אין 70 שניות אלא 60 שניות. אם היה מענה קולי היה 000 ורואים בצד השני"

47. ב"כ הנאשם המשיכה ושאלה את העד (עמ' 18 שורות 14-10):

"ש. כלומר אם מישחו מתקשר אליו בזמן הדיון ואני לוחצת ישר על לחץ שmpsיק את השיחה זהה יכול להיות דבר כזה
ת. לא אם לצורך העניין יש לך מענה קולי והתחל שシחה יעביר למענה קולי, נראה את התמונה של אחד פה ואחד פה. ואם אין מענה קולי מעביר לתפוס או לא עונים לא נראה. כי השיחה לא התקיימה. ה-000 זה מענה. ויש חשוב."

48. העד נשאל האם יכולות להיות גם לעיתים תקלות בהן השיחה, על אף שאין מענה, לא תעבור לתא הקולי, והשיב "זה נכון, אבל זה לא מופיע בפלט השיחות שהזאתם. הפלט שיחות הזה מתייחס לשיחות שהמוני חביב בינו. שיחה שבפועל נרשמה במערכת בפועל היה כמה שניות אם המוני ענה או לא ענה, היה סוג של אינטראקציה בין שני המכים. אם את מתארת תקלה יש דוח נפרד והוא נקרא דוח הנדסי. וזה בעיקר כיש בעיות ברשות או אין. ושם אפשר לראות את כל השיחות שכן הצלחו או לא הצלחו, וכי נתק ומי לא."

ש. כלומר יש דוח שלם שיכול להעיד לנו על דברים שלא נמצא פה?

ת. נכון בשפה שלנו זה נקרא דוח הנדסי וזה נשמר במשך 3 חודשים.

ש. אתה לא יכול להגיד לפי מה שנמצא בפניך למשל אם אחרי קבלת השיחה נניח שנלחץ על התחל שיחה, אתה כבא לא יכול להגיד אם הייתה, הייתה פה אינטראקציה, ואתה לא יכול להגיד, קיבל ומיד מנתקים. ובעצם רשום כ-000 כי לא הייתה שיחה?

ת. נחלק את זה לשניים- אם לצורך העניין המוני עשה קבל ונתק, זה שיחה לכל דבר. וזה ירשם כשיחה לכל דבר. אם הוא עשה התחל והמוני לא היה לו תא קולי, השיחה לא תרשם לא פה ולא פה" (מעמ' 18 שורה 22 עד עמ' 19 שורה 3).

49. ובהמשך "...כעת בת/35, מראה לך את השעה 10:57 עד השעה 11:49 יש שיחה של 33 שניות, ותסכים איתני שבפרק הזמן הזה גם מבחינת השיחות הנכנסות יש מוני שלא בפעולות וועבר למענה הקולי? ת. נכון. זה פחות משנהה" (עמ' 19 שורות 9-6).

50. ב"כ הנאשם טענה בנוגע לריאות הסלולריות כי מי שביים אותם ואת פרטי האיכון היה הנאשם. לטענותה במהלך הדיון מיום 13.11.13 נמסר להגנה פلت שנושא מספר מנוי לא נכון. בעקבות כך ביקשה הפרקליטות את בדיקת המשטרה, לאחר בדיקה זו טענו במשטרת כי מחברת פרטנר נמסרה: "בעיה בתצוגה", כפי שעולה מזכר החוקרת. לטענותה, הגנה ביקשה להוציא פلت חדש עם פרטיים נוספים. קודם הומצא פلت חדש שטען שהוא בעצם אותו פلت רק תוקנה אותה בעיה בתצוגה, ובעקבות כך ביקשה ההגנה לקבל פلت עם פרטיים נוספים. ב"כ הנאשם טענה כי עד היום אין הם יודעים אם הפלט הזה נכון או לא.

51. ב"כ הנאשם טענה כי לגבי איקונים אין בידי ביהם"ש ولو תחילת ראה כלשהיא היכן האנטנות המופיעות שם נמצאות, למשל כביש 6 שמתפרס על ק"מ רבים ומגיע עד מורדות הכרמל. ב"כ הנאשם טענה כי גם היעד ויסברג אמר שהוא לא מומחה ולא יודע מפת אנטנות, לא לבדוק אנטנות, לא לבדוק עומס ולא לבדוק תקלות של אנטנות. ב"כ הנאשם הוסיפה וטענה כי ביהם"ש לא יכול לדעת מהפלט ומהעדויות האם הטלפון באוניברסיטה יכול להיות מאוכן במורדות הכרמל. בעניין זה הפניה לת"פ פתח תקווה 52992-01-07 ממדינת ישראל נ' מADIO וכן לע"פ עבדאלקאדר נ' מדינת ישראל.

52. אין בידי לקבל את טיעוני ב"כ הנאשם: כפי שאפרט בפרק הדן בפרש התגננה, הנאשם לא נתן הסברים מדוע היה מאוכן בכביש 6 בסמוך למועד הבדיקה, ומדווע יש שיחות יוצאות ונכנסות והטלפון שלו היה פעיל אז. מקום האיקון - כביש 6 - אינו קרוב למקום ביצוע העבירה - אוניברסיטת חיפה, וזה הסיבה שבגינה טען הנאשם, באמצעות ב"כ, שהוא מחזיק בשני מכים פלאפון על אותו סימן - מה שקרי מכשיר דו - טענה שהוכחה בפניו באופן חד משמעי, שאיננה נכונה, כפי שתיאיחס בהמשך. פلت השיחות הוגש לבית המשפט, ונמצא על ידי קביל - במצב דברים זה, מסקנתה היא, שהוכחה כנדרש שמכשיר הפלאפון של הנאשם לא היה באוניברסיטת חיפה, אלא היה בקרבת כביש 6. אמנם כביש 6 הוא ארוך,-contained ע"י ההגנה, אך הטיעון שני שמי שנמצא באוניברסיטה יכול להיות מאוכן על כביש 6 הוא טיעון כללי וסתמי, חסר כל בסיסו, וההגנה ויתרה על הבאת עדים או חוות דעת בעניין זה, על אף שניתן לה הזמן לעשות כן.

הגב' רחל נקש

53. העדה עובדת בחברת פרטנר מזה 15 שנים ו-8 שנים בתפקיד הנוכחי שלה - מנהלת אבטחת מידע וצויום. העדה אישרה כי היא ערכה וחתמה על מכתב מיום 28.9.17, ת/36, בו נכתב כי "בתאריך 30.6.13 למוני 052-5060991 לא היה שירות דו (מכשיר אחד ברכב ומחייב נסף)". גם בחקירה הנגדית בפני אישרה העדה, כי הנאשם לא היה מכשיר דו ביום הבדיקה (עמ' 19 שורות 32-29). בהמשך נשאלת העדה בנוגע לקיומו של סימן נוסף לממוני, במכשיר אחר, והשיבה בנחירות כי זה לא קיים ואין אפשרות צוזו. לדבריה, האופציה היחידה שיש שני סימנים יחידים זה של אורנג' דו, ולפרטן אין שירות אחר של שני סימנים פעילים על אותו מכשיר, וכדבריה (מעמ' 19 שורה 29 עד עמ' 20 שורה 11):

"ש. האם בדקת האם לממוני זהה יש יותר מסים אחד המשויך לממוני? האם מה שכתבם מה מתיאיחס לשאלת האם יש לממוני זהה יותר מסים אחד?

ת. לא. המסמך הזה מתיאיחס האם יש שירות דו -שירות ויש שני סימנים פעילים על אותו מסטר. בתאריך הזה לממוני הזה לא היה שירות אורנג' דו.

ש. אבל תסכיימי איתתי זהה לא פסול את האפשרות שהיא סימן נוסף לממוני הזה שהוא לא בהכרח אורנג' דו.

ת. זה פסול את זהה. האופציה היחידה שיש שני סימנים יחידים פעילים זה של אורנג' דו.

אין לנו שירות אחר של שני סימים פעילים על אותו מספר בו בזמן. כלומר את אומרת שאף מני שלכם לא יכול לקבל שני סימים על אותו מני שלו? ת. על אותו מספר. זה לא שירות שמצוע.

ש. בسنة 2013 את יודעתஇזה שירות הוצע?

ת. השירות היחיד שהצענו את זה זה שירות אורנג' דו שבו נתונים פתרון למכשיר אחד שאיתו אני משתמש שנמצא איתי ומחייב נוסף שנמצא ברכב זהה הטיים השני של הרכב"

54. ב"כ הנאשם טענה, שהוא לא בקשה לבדוק את נושא מכשיר דו במסגרת בקשה לפי סעיף 108 - איinci מקבל טיעון זה, בהיותו מנוגד למפורט בסעיף 4 לבקשתה: "4. ...למרות שבתקופה הרלבנטית היה לנאים גם טלפון קבוע ברכב עם אותו מספר מני וברכב עשו שימוש אנשים נוספים". ככל הנראה, משנשלל לחוטין נושא מכשיר דו אצל הנאשם, החלטה הסינגורית להתחחש לעצם העלאת הרעיון של שני מכשירים על אותו מספר מני.

55. ב"כ הנאשם המשיכה לטיעון כי העדה בדקה אם למני יש שירות דו ולא בדקה אם יש לו יותר מסים אחד. לדבריה מדובר בשירות שאפשרי אבל פרטנר לא מציעה אותו, והיא הפנתה שאלות לעדה (עמ' 20 שורות 20-16):

"ש. את יכולה לדעת באופן וודאי שבשנים לפני שנת 2013 לא נתנו את השירות הזה, אם בטעות של נקודות שירות מסוימות וכיוצא"ב. את יכולה להראות מסמך בוודאות שדבר זה לא היה מעולם?"

ת. כן. כי זה היה עולה לבקרים והוא מטפלים בזה מידית. אין למערכת שלנו אפשרות לתמוך בשני סימים על קו אחד שלא דרך שירות אורנג' דו"

56. ב"כ הנאשם הפנתה לעדותו של יוסי וייסברג (עמ' 12 שורות 9-1) וטענה כי יוסי לא פסל את האפשרות שיש יותר מני אחד, וכן השיבה העדה (מעמ' 20 שורה 26 עד עמ' 21 שורה 2):

"יוסי מסביר בכך שלמוני אחד מס' הטלפון יכולים להיות מס' סימים, מכיוון שהתחלתי את הבוקר עם סים מסוים נגנבי למכשיר הגעתי לנקודת פרטנר וקיבלתם סים חדש. יוכל להיות שבאים אחד על מני אחד יש לי שני סימים שונים, אבל הם עדין לא פעילים במקביל. עד השעה של אובדן או גניבת הסים היה לי סים אחד וקיבلتם בו שיחות. יוסי הוא המומחה לזה. לכל מני יש בעצם את המני עצמו שהוא אנחנו קוראים מס' טלפון שלו. יש מספר סים זהה מספר שנמצא על הפלסטייק של הסים. ומס' EIIMזה מספר הברזל עצמו. ואת כל הנתונים האלה ניתן לראות בפלט מסים. תלוי מה מבוקש. במקביל מני אחד למס' אחד יכול להיות משויים סים אחד פעיל, אלא אם כן המני ביקש שירות אורנג' דו. וזה ניתן לו שירות אורנג' דו, שהמהות של זה שני סימים על אותו מספר"

57. העדה עשתה עלי רושם אמין ומקצועי, ודבריה השתלבו עם דברי העד יוסי. שוכנעתי מדברי שני עדים אלה, באופן חד משמעי, שלנאמם לא היו שני סימנים על אותו מספר, ולא היה לו מכשיר דן, ואני דוחה טיעון זה של הנאשם. במצב דברים זה, שוכנעתי, שמכשיר הטלפון הסולארי של הנאשם לא היה בtower אוניברסיטת חיפה אלא בכביש 6, ועובדת שכasher הנאשם הגיע לתחנת עפולה לשם מסירת תלונה באותו היום בשעה 18:00, מכשירו אכן בעפולה. לא הוכח בפניי טיעון אפשרי, לפיו האיכון באוניברסיטת חיפה אמרור להראות מקום על כביש 6, בשל הקרבה בין השניים, וב"כ הנאשם יותרה על הבאת עד מומחה בעניין זה, על אף שניתן לה הזמן לעשות כן - ההנחה היא, שה הנאשם יכול היה להעיד מומחה /או לצרף חוו"ד מומחה מטעמו, בגין איזונים ובנגע לקיום מכשיר דן, ושבחר שלא לעשות כן, יצא אני מנוקודת הנחה שבחרתו זו נובעת מחששו שהוא הבאת העדות או חווות הדעת יפריכו את טיעוני.

ראיות ההגנה

הנאשם

58. הנאשם סiffer כי הוא בן 56 שנים, ומתגורר במדרך עוז. לדבריו, כל חייו עסק בתפקידים ציבוריים החל ממשרד החקלאות, חבר מועצת מגידו, חבר מועצת הנהל מקרקעי ישראל, ועד לאחרונה שימש כחבר דירקטוריון בkek"ל, ובנוספ' היו לו עסקים פרטיים. לדברי הנאשם, בשנת 2013 התמודד בבחירות לרשות המועצה האזורית מגידו, והדבר הביא למתחים רבים סביבו. בגיןו לנצח האישי העיד הנאשם, שבשנת 2013 היה בהליך גירושין, והואיף שగירושתו עובדת באופן השכר של אוניברסיטת חיפה.

59. בגין לסיבה בגינה ניגש ל מבחן אמורים ביוני 2013, סiffer בפניי כי "באתי ללמידה בשבייל הclf, עברתי את גיל 50" (פרוטוקול, עמ' 22 שורה 2), והוסיף "לקחתי גם קורס באופן פרטי. קניתי דרך האתר שלהם ערכתי לימוד. כמה פעמים. והוציאתי שם את כל השאלות ובכ"כ הן אותן שאלות שמופיעות בבחן" (פרוטוקול, עמ' 22 שורות 25-24). בהמשך עדותו הראיתית כشنשאלה "היה הבדל בין התוכנות לשני המבחנים הראשונים והשלישי?", השיב "ברור, השלישי היה יותר מסיבי ולקחתי קורסים והתוכוננתי אליו. ש. אין עוד התוכנת אלוי? ת. גם דרך האתר וגם דרך בית הספר האמריקאי" (עמ' 23 שורות 5-2). הנאשם אף הגיע אישור על התשלום לבית הספר האמריקאי, (סמן נ/4) על הקורס באנגלית בעבר. לדברי הנאשם, הוא למד שליש מהתקופה של הקורס בבית הספר האמריקאי ולאחר מכן הפסיק. ב"כ המאשימה הפעטה את הנאשם לחיקירתו במשטרת מילוי 2014, (ת/15 עמ' 3 שורה 75 עד עמ' 4 שורה 78): "שאלת האם למדת בבית הספר האמריקאי בחיפה בקורס למוני חצי שנה ושילמת להם עבור לימודי אנגלית 6980 נט? תשובה: לא למדתי, התחלתי ללמידה, זה התחיל בז'ק פוסט ואחר כן עבר לאוניברסיטת חיפה והם לא עמדו בתנאים לגבי המיקום, סוג הלימודים וגם הביטולים הרבים שהיו, נאלצתי לבקש מהם את הכספי חזרה וזה הגיע לדין בbijham"ש שהשופט קבע שם צרכים להחזיר לי את הכספי". בחיקירתו הנגדית נשאל ע"י ב"כ המאשימה האם השלישי מהקורס שהוא למד עזר לו להשתפר, ותשובהו "אמרתי שלמדתי דרך האתר ורכשתי תוכניות

לימוד של האתר עצמו גם עולות כספ" (עמ' 35 שורה 23).

הנאם ניסה לשכנע אותו, שבאמצעות לימודיו הוא אכן שיפר את האנגלית שלו, עד כדי לקבלת הציון הגבוהה בבחינה השלישייה מיום 30.6.13. בין אם הנאם שיפר את האנגלית שלו, ובין אם לאו, השאלה הדורשת הכרעה היא, האם הנאם ניגש בעצמו ל מבחון אמר, או ש אדם אחר התזהה אליו, תוך שימוש בתעודת זהות מזויפת. ברור, שהנאם מבקש להראות, שהיתה לו יכולת לשפר באופן משמעותי את הציון שלו ב מבחון, ואילו המשימה מבקשת להראות, שהעליה המשמעותית בציון מעידה, יחד עם יתר הראיות בתיק, על כך ש אדם אחר ניגש ל מבחון, ולא הנאם. אקדמי ואכתחב, שלא שוכנעתי שהנאם אכן עבר כברת דרך ארוכה בלימודי האנגלית, מעצם תשלום עבור קורס בשפה זו והשתפות חלקית בו, בנוסף ללימוד עצמי - עד כדי הכפלת הציון ב מבחון, אך לא על כך טיפול ההכרעה בתיק זה.

60. בהמשך עדותו הראשית סיפר הנאם כי הוא למד מנהל ציבורי וציין כי יש מוסדות לימוד שבהם למבוגרים מעל גיל 50 יש פטור מאנגלית - "... **היי בפניו כמה אופציות ויש אפשרות שמדוברים מעל גיל 50 לא צריך את האנגלית ומתקבלים פטור במקומות מסוימים כמו מכללת עמק יזרעאל, וגם בצפון, וגם באוניברסיטאות אחרות אפשר. יש מסלול**" (עמ' 22 שורות 6-4). כשנשאל האם באוניברסיטת חיפה הייתה לו אופציה חוץ מלעשות מבחון אמרים, השיב ש "כן, היה **ללכת לעשות קורס אנגלית ולשלם ולעבור אותו**" (עמ' 22 שורה 10). בעדותו הראשית הוגש מסמך של אוניברסיטת חיפה, נ/3, ש לדבריו הנאם זה התקנון של אנגלית במסלול שהוא באפשרותו לקחת. לשאלת באט כוחו "למה בחרת ללמידה באוניברסיטה חיפה אם במקומות אחרים יש פטור?", השיב כי "**בגלל שגורשתי יש לה פטור משכר לימוד, וזה חינם**" (עמ' 22 שורות 19-20).

61. בקשר ליום הבדיקה העיד הנאם בפניי (פרוטוקול, עמ' 23 שורות 9-7):

ת. באותו יום סיימתי פגישה במוועצה האזורי מגידו .. ועליתי לאוניברסיטה עם בחור שעבד אצל הרבה חברות, מmagidoo עליתி דרך דלית אל כרמל לאוניברסיטה ולקראת 10:00 הייתה שם והבדיקה התחילה בשעה 11:00
ש. אותו עובד מה שמו?

ת. קובי"

הנאם נמנע מלhiba את "קובי" עד הגנה, תוך שציין כי **"יש לי איתו סכטן קשה מאוד ואנחנו לא ביחסים היום"** (עמ' 23 שורות 14-13). בחקירהו הנגדית אמר כי הם הסתכו אחרי הבדיקות, אך לא ידע לצוין חודש, וכך נשאל בהמשך חקירתו הנגדית בעניין זה (עמ' 28 שורות 17-1):

**ש. .. היה עד שהטייע אותך לבחינה, אתה לא אומר את זה בחקירה שלך במשטרה,
שליכו לקובי?**

**ת. .. חשבתי שהוא דבר שלו. אני אומר את האמת. גם שנה לאחר מכן נחקרתי,
בשנת 2014. נקראתי כונה לאחר מכן לחירה. היי הרבה פרטים שלא זכרתי ולא**

"יחsty לhm Chisbot. hiyi batoh shaChri haChkira haRashona shom dzbr la ikerha.

sh. mti zekrat bKobi?

T. Bergu shahtchil cl malch ctb haishom

sh. vhaem sifra leuva'd shelr?

T. Cn.

sh. ani hiyi mazfa mmrk o muova'd shelr lpfnot alino o hauilot atz ha lctb
haishom shis raivot shilco vibdko vata Shatka vheulit atz ha bshlb udot shelr?

T. zha la zirah shel biyt mshpt .. zat pum Roshona shani bhtdinot mol shofet.
ani omer shob shla "ichsty" lcn chisbot bccl hnuin zha. ma uod shchbti zha
tmyid ba mgroshti cl tkufot hnioshn, vchbti shaiya mchira at colm vud h'ym sh
li yoter mspek shnusa shm shano.

hanasm la usha nisyon rtsni lzmn at "Kobi" lmtn udot bfn, vhtiuon lpi h'oa nmzca bscsor imo, ain
amor l'mnu mnno mlנסot vlmnu b'amtutot biyt mshpt. hanasm afz la hzir at Kobi zmtn udot
bmshtra, vho "nzcr" bo rk bmalch nhol mshpt bfn, shnms lachr h'iro. la kibliti h'sbr shis bo cd
lehnhz at h'dut, lsibet cbisht udot, vhencha h'ia, sham "Kobi" hn'l k'ym, hr shahimnuot mhabato lmtn
udot bfn novut mchsho sh hanasm, sham aotu "Kobi" iprkr at grst hanasm. htuiun lpi k'ym adam b'sm
"Kobi" shicol h'ia l'shr at dvr hanasm, hoa tuiun clli vblti mbos, vnamr zmtn ma'achr m'ad. muber lcn
- gam am h'ia k'ym adam b'sm zha, inni mkb'l at h'sbr hanasm h'kallim vhshtmiim l'hbrto um aotu "Kobi"
vkl'om scsor ma'achr yoter, shmnu mhanasm mlahbiyo lmtn udot bfn. b'matz dvrz zha - ani dzhah at grst
hanasm ul h'sp.

62. Tuna nospft sha'ula hanasm h'ia ci biyom h'chein fgsz at chvr mica. hanasm tar at
hahtshlhot la'achr shncns lo oniversita shclala at mfgsh um mica (um' 23 shorot 18-22):

"hlkti lcyon hnayn smtnahlt bo h'chein vpgshy chbr l'spsl hlimodim vamrati
lo shani la agyu llimodim ala holc l'shot at h'chein. .. shmo mica. hgutti
lbnyin, bfrzdr chico 100-200 nbchnim mchcim btov, vchagyu tori l'dldt h'ia
lchz vud shagyu tori ncnsiy, h'io k'zat vycchim ul aiya lsim at h'tik.. zha
ncnsiy l'shot at h'chein"

63. b'c hanasm tuna ci ilo mshtra h'ytah ospta at srty abtcha maooniversita, h'ytah
roah at mfgsh sl hanasm um mica. ud ntu, shytckn vhiyta mzlma b'otu yom, ar ein
ba'afshrotm sl hzdim ld'ut mcyon shahmshtra la ushta clom bnndzn. akn h'ia m'kom l'bdk
k'yon sl mzlmat b'mkoma h'chein, ar ein mdobr b'mhdal chkyrti h'yord l'shorsu sl unyn, vla
shocnuyt shagnt hanasm nfgua ctzachya mai-bdika zo. ychd um zat, ahya zhor b'hcrut din zo,
vadros chizqim nosfim lravit, b'shl mhdli haChkira, h'gm shcamor - la h'ia b'm cd l'fgu
bhgnt hanasm.

64. בוגע למכשיר דז, ולאחר שעדי התביעה העידו בפני, ועמדו על כך שלנאים לא היה מכשיר דז ביום הבדיקה, סיפר הנאשם בעדותו הראשית בפני: "החזקתי כמה מס' טלפונים. איתתי כל הזמן זה 0525060991. ש. וכשאתה אומר שיש לך מס' מנויים תסביר. ת. יש לי עוד 6 מנויים של החברה, ביניהם גם אצל קובי היה מנוי אחד וגם ברובו היה עוד מנוי. לפעמים כשצרים לשולח מישחויתי היתי נותן מכשיר טלפון שהוא לו. אין לי מכשיר קבוע ברובו. יש סימן מכשיר. סימן עם מכשיר ניד נסף" (עמ' 24 שורות 24-19). נציגי חברת פרטנר, שהעידו בפני במסגרת פרשת התביעה, כפי שפירטתי לעיל, שללו את דברי הנאשם הנאשם הנ"ל, ואני מעדיף את גרסת עדי התביעה, המבוססת היטב, על גרסתו הכללית והסתמיה של הנאשם. בחקירותו הנגדית הציגה ב"כ המשימה לנאים את ת/33, ת/34 ות/35 "אתה העלה טענה שהיא לך מכשיר דז? ת. לא אמרתך דז. אמרתך סימן נסף". וכך בהמשך (עמ' 36 שורות 8-10) - "מפנה לת/34 - האיכון שלך הוא כביש 6 בין רמות מנשה ובಹמשך בכך ב-11:01 יש הودעה יוצאת מהמנוי שלך, ובಹמשך יש עוד שייחות יוצאות ונכנסות בשעה 11:01 ו-11:07, 11:08 ואתה עדין בכביש 6. האם יש לך הסבר לאיכונים של המנוי שהחזקת?" ולאחר התגנדויות, ניתנה תשובה הנאשם (פרוטוקול, עמ' 37 שורות 5-11):

"ת. ציינתי מאיפה יצאתי ומאיפה עברתי. הכבש מסתיים בצומת אליקים ועולה לדליית אל כרמל, זהה המסלול שלי. לגבי מקום האנטנות, לא יודע.
ש. אתה השתמש במניי זהה כי בדיק ב-13.6.30.. (ת/34) כי בזמן שהגשת את התלונה שלך במשטרת בעפולה ב-10:18 שם התחילה החקירה שלך שהוגשה בהסכם בית המשפט, אתה כן מאוכן בעפולה.
ת. לא שיקרתי. כמו שאמרתי לה תא (כך במקור בפרוטוקול, ז.פ.) אליקים רמות מנשה, אוניברסיטה, זה אותו שטח. כזו מגע לאוניברסיטה אין בכלל קליטה"

65. הנאשם לא נתן הסברים לממצאים לפיהם בסמוך למועד הבדיקה היה מאוכן בכביש 6, ושיש שייחות יוצאות ונכנסות והטלפון שלו היה פעיל. הוכח בפניי שמדובר בשני אתרים סמוכים על כביש 6, דבר שאינו מחייב קבלת חוות דעת מהנדס, וכי אין כל קרבה בין מקום האיכון למקום המבחן באוניברסיטת חיפה. פلت השיחות הוגש ונמצא קביל, ומסקנתנו היא, שזמן המבחן הנאשם לא היה מאוכן באוניברסיטת חיפה. טענת הנאשם לפיה היו לנו שני סימנים על אותו מספר, או שהיה לו מכשיר דז, נדחתה על ידי על הסף, זאת משוכנעת, מудהית נציגי חברת פרטנר, שהה商报 המשמש במכשיר אחד בלבד ביום הבדיקה.

66. בהמשך עדותו הראשית התייחס הנאשם לסדרי הרישום בבדיקה (עמ' 23 שורות 24-31):
"בכניתה בצד שמאל היה שולחן ועליו רשימות רישום וכל אחד נרשם לבחינה. אני חשב שהוא רשם אותו. היו שני בוחנים באותה כיתה. והוא רשם אותו ואני לא יודע מה שמו, זה אחד הבוחנים. הוא לא העיד פה. זה שהעיד פה הוא בכלל היה בפנים שב על הכסא. וזה שהוא בפתח הדלת הוא נכנס כל פעם 2-3 אנשים ועמדו ליד השולחן ונכנסו לבחינה."

ש. מי רשם את פרטי ברשימות שם?

ת. לא זוכר. אני בטוח שהוא רשם. אני ממש לא זוכר.

ש. אתה חתמת?

ת. אני חתמתי. בזודאות אני חתמתי"

67. הנאשם המשיך ומספר, שאחרי הבדיקה "קובי" אסף אותו והם נסעו לכיוון נשר מכיוון שהייתה לו שם פגישה, והמשיך ומספר "היהתי שם וסיימתי לשות קפה והלכתי לשירותים, היה לי תיק חום קטן, ושםתי אותו על השולחן שנייה, והוא נעלם לי. היו לי שם מסמכים מאוד חשובים" (עמ' 24 שורות 9-8). בהמשך סיפר כי הוא דיווח על כך למשטרת בעפולה (עמ' 24 שורות 11-13). וכן נשאל ע"י באט כוחו "אתה יודע שהtabיעה עצמה טוענת שההגשת התלונה על תעודת זהות הייתה כדי להסתיר את העובדה שדאנת לזייף תעודת זהות. מה יש לך לומר על כך?", והשיב "אני חשב שהזה יצא מכל פרופורציה מתחילה עד סוףו. אני חשב שבגלל שהיו שם מסמכים שהיו צריכים לדוחם למשטרת ולהתלוון. לא חשבתי שככל הסיפור הזה הוא על דבר זהה. אני עצמי הייתי שם ועשיתי את הבדיקה ולא ידע מאיפה זה בא" (עמ' 24 שורות 18-16).

68. הנאשם לא הגיע מיד לתחנת המשטרה להتلונן על גניבת תעודת הזהות שלו, אלא הגיע כעבור מספר שעות, ככל הנראה לאחר שאותו "אחר" שניגש לבחינה במקומו, עדכן אותו אודוט האירועים בבדיקה, ובכדי להיחלץ מקשר כלשהו לתעודת הזהות המזויפת - מעוניין שדואוק באירוע היום של הבדיקה, ולאחר השימוש בתעודת הזהות המזויפת, הגיע הנאשם תלונה על גניבתה. הנאשם לא מסר הסבר כיצד הגיעו תעודת הזהות המזויפת שלו לידי הבוחן פרס בזמן הבדיקה, שהוא טוען שהשתתף בה, וכך ענה הנאשם לשאלות ב"כ המאשימה (עמ' 31 שורות 21-20):

"ש. ... אתה אומר לנו שתתעדות הזהות שלך נגנבה באותו יום בשעה 13:00 אחרי הבדיקה, ואם היה אפשרות לזייף זה היה אחרי הבדיקה ולא לפני, ואין התעודה הגעה לאוניברסיטת חיפה ביום הבדיקה בשעה 11:00.

ת. את מנסה לצירר צירופי מקרים, וגם התמודדתי לרשות המועצה וגם הייתי בගירושין ולא ידוע מי זה הבוחר שיש לו איתתי בקיבוץ באזר. ולא ידוע מיהו ומאיפה הוא, ולא ידוע למי הוא קשור. לא חשוב. הכל יכול לקרות. העובדה שאחרי שניה התחללו את התהילך זהה. ... אני אומר שכן היו פה צירופי מקרים"

הסבירו של הנאשם מאולצים, וכל עדותם בפניו לא הייתה עקבית, אלא היא לוותה בניסיונות להטיל זופי באחרים, בכך לחלץ עצמו מהאישומים נגדו - טען שהוא לו סכסוך עם גרשטו, סכסוך על רקע בחירות למועדצה, סכסוך עם העד היחיד שיכל לאשר כביכול את דבריו והקרוי "קובי", הulant את טענה סתמית לפיה היה לו מקשר זו, וזאת בניסיון להסביר את האיכון למרחוק מהאוניברסיטה, וטענות נגד הבוחן שהיא סטודנט הזקוק למקור צרפתה - הנאשם עשה עלי רושם גרווע, ואני מקבל את הסבירו. הנאשם גם לא נתן תשובה איך לא נמצאה התامة בין כתוב היד שלו לבין כתוב היד המופיע בראשימת הנבחנים בשורת הפרטים האישיים, ואני דוחה את הטיעון לפיו הבוחן כתב בכתב ידו, בהיותו טיעון כללי ובלתי מבוסס לחולוטין. הנאשם גם לא ידע

ל הסביר, אם הוא זה שניגש לבחינה, היכיזד טעה בכתובתו - נרשם "מדרך עוז 38" במקום "מדרך עוז 18" ומדוע רשם מספר טלפון נייד שאינו שייך לנאם - וכן נשאל בחיקירתו הנגדית "איך זה יכול להיות שאתה עשית את הבדיקה ואתה אן לפי טענתך המשגיח האחיר שכתב את הפרטים שלך ברשימה הנבחנים רשם מספר נייד לא קשור כלל לטלפון שלך, ובמקום שירשם מדרך עוז 18 רשם 38?", וכן השיב "...היה שם קצת לא רוצה לומר אי סדר, ברגע בכניסה שתמיד נכנסו 3-4 בפתח ליד השולחן יוכל להיות שלא שמע את הטלפון שלי אלא כמה ביחיד, ויש שם טבלת רישום כמו בקובפ"ח" (עמ' 29 שורות 27-32). ב"כ המאשימה המשיכה והקשטה על הנאם (עמ' 30 שורות 1-10 ועמ' 31 שורות 3-8):

"ש. ואז טועים בין 38 ל-18?"

ת. לא יודע. אני אמרתי לו 18.

ש. מאיפה הוא רשם את מס' הנייד?

ת. לא יודע. אתם לא הבאתם אותו לבית המשפט.

ש. רأית את פרץ, יש בינויכם סכסוך?

ת. לא יודע. אני לא מכיר אותו.

ש. פרץ וגם יעל אמרו שיש הרבה הנסיבות הנחיקות של המרכז הארץיל להערכה עם הוראות ברורות וחד משמעיות ובין היתר צריך לוודא את זהות הנבחן, ושהוא רושם את הפרטים שלו בכתב ידו, אפילו אם היד שלו שבורה, לציין את זה על הדף, וזה לא יכול להיות הזה שמשהו נכנס לבחינה והבוחן מלא את הפרטים שלו.

..

ש. מקריאה לך - הוא נשאל על כך שיש משגיח אחר ואני אומרת לו שהוא לא יכול לראות בכל שנייה מה הוא עונה ומאמתת אותו האם זה יכול להיות זהה נשמט מהעין שלו, והוא מшиб שזה מאוד לא סביר.

ת. בכניסה יש אי סדר והרבה נבחנים בכניסה וועמדים בדלת להיכנס. אני לא יודע מה הוא שמע ומה כתב. אמרתי לו שזה הטלפון שלי ומס' הבית שלו, ובין מה שאמרתי לו לבין מה שהוא שמע לא יודע"

69. הנאם לא סיפק תשובה למי יש אינטראס לזייף את תעודה זהותו שלו כדי להשיג עבורי ציון גבואה ב מבחן אמיר (עמ' 31 שורות 13-20):

"ש. הבנתי שאתה חושב או גראשתך או בכלל כל הבחירה אז מישחו יש לו אינטראס. אני אומרת לך איך אינטראס יש למישהו לזייף תעודה זהות, לשילוח ל מבחן וישג עבורי ציון 122? אם מישהו רצה להזיק לך.

ת. אני כבר אמרתי בבית המשפט לכבי' השופט שהייתה תלונה, מכתבים ומסמכים עליי לווועדה לתכנון ובניה עליי שאני בכלל לא קשור לבית המשפט, והגישו תביעה ועדות של מישהו שמכהן י"ר באחד הקיבוצים לחסל אותו כדי שלא אtamodd ועובדה שבית המשפט קבע שאני זכאי, והעבורי מסמכים ויזופים כדי לנסתה להאשים אותי.

יכול להיות שגם במקרה זהה"

70. הנאשם התבקש להגיע לבחינה חוזרת, לאחר שיפור הציון באופן משמעותי, עד כדי הכפלתו כמעט, אך הוא סירב, ולא שמעתי ממנו נימוק שיש בו כדי להניח את הדעת, בוגר לסייע לו - לדבריו "למה אני צריך להטריח את עצמי עד ירושלים?", זאת שעה שהוא עצמו העיד בפניו התאמץ להצליח ב מבחן עד כדי תשולם סכום גבואה בכך ללמידה אנגלית, וניגש אליה פעמיים לפני הפעם الأخيرة נשואת הכרעת דין זו. ב"כ המשימה הקשתה על הנאשם בשאלות (עמ' 34 שורה 12-7):

"ש. אם אתה מאמין שהשגת את הציון בכוחות עצמן ושילמת הרבה כסף כדי ללמידה אנגלית ולשפר את הרמה שלך אני חושבת שאדם שמצופה ממנו להגיע לירושלים וולעשות את הבחינה החוזרת?"

ת. אני אחורי תקופת גירושין ותקופת הבחירה ותקופת משבר ולא עניין אותי בכלל הבחינה הזאת. רציתי להירגע וזה לא עניין אותי בח' היום יומם שלו. הטיפול של הילדים שלי היה חשוב וגם לוחות הזמנים שלי מאוד צפויים. הילדים עצמם.

ש. היום בפתח דבריך אמרת שלא הייתה צריכה את הבחינה הזאת ולמדת בשבייל הכך וביקשת להפנות לתקנות של האוניברסיטה שיש אפשרות לשלם עבור קורסים וללמוד אנגלית. אני אומרת לך שדבריך לא הגיוניים כי דבר ראשון אתה הגשת מסמכים **ששילמת הרבה כסף, ניגשת לבחינת אמרם ב 2/2, ובהמשך ב 7/12 ובחינה الأخيرة ב 13/6 וזה לא מסתדר. האם יש לך הסבר שלא הייתה צריכה את הציון ועשית את הבחינה 3 פעמים?**

ת. אני בטבע שלי יודע לעשות את הדברים בצורה מסוימת לכת וללמוד וניסיתי את כל האופציות. אני לא רוצה להוציא סתם כספים ולא באתי לפזר כספים וזה מראה על הרצון שלי לעבור את הבחינה למורות שהו לי אופציות אחרות. שם היה לי את המסלול בחינוך לא לשלם שכר לימוד. וזה היה אחד השיקולים"

הסבירו של הנאשם אינם מניחים את הדעת, ואני דוחה אותם על הסף. אני דוחה, כאמור, גם את ניסיונות הנאשם לשער מניע אפשרי מצד המשגיח או מצד גורמים אחרים, כולל גירושתו, כדי להעליל עליו. לנאשם היה חשוב לעבור את הבחינה בהצלחה, ועובדת שהוא רשם שלוש פעמיים אותה בחינה, כאשר בפעם השלישייה, ולאחר ציוני הנמוכים בפעם הראשונה, הוא ביקש מאדם אחר לעבור את הבחינה במקומו, תוך שהוא מזכיר השתמש בתעודת זהות מזויפת, הכוללת את פרטי הנאשם, אך את תמונה "האחר". לא עלה ביד הנאשם ליתן הסבר הגיוני לכך, שבבעבר קיבל ציונים 55 ו-67 בחינות, ואילו בבחינה השלישייה עלה ציון ל- 122. בחקירהו הגדית נשאל תחילה איפה ציונים קיבל בבחינות, ואילו בבחינה השלישייה עלה ציון ל- 122. ב"כ המשימה כי "הגעה לפה יעל יונה והוא מסרה שקיבלת. מפנה אותה ל פרוטוקול מיום 11.6.17 עט' 18 שורה 16", והנאשם השיב ש"אנחנו בשנת 2017 ואני לא זוכר מה היה בשנת 2012" (עמ' 26 שורה 27).

71. הנאשם סירב למסור דוגמאות של כתב יד בחקירהו במשטרת, וכשנשאל בחקירהו הגדית על כך, השיב שיש להם מכתב שלו, אך שהם יכולים לקחת את זה לגרפולוג (עמ' 34 שורות 28-32). בוגע לסייעו לחותם השיב **"זה שיקול שלי. אבל אני אישרתי להם שזה הכתב יד שלי"** (עמ' 35 שורה 2). הנאשם גם לא חתום על המכתב ששלה ליעל יונה (ת/12), שזה המכתב בו ביקש לחתן לו את הציון שהתקבל ב מבחון, וכשנשאל מדוע לא חתום השיב בתחילה **"אני לא זוכר"** (עמ' 35 שורה 7) ולאחר מכן אמר **".. תלוי איך זה נשלח. נשלח בדואר. יכול להיות שיש חתימה. זה היה הביאה לכם אותו? איפה קיבלת אותו?"** (עמ' 35 שורות 9-10). ובהמשך נשאל **"ש. אני אמרת לך שאתה לא חתמת כי פחדת שישתמשו בחתימה שלך?"** ותשובה הייתה **"ת. לא זוכר. אז איך חתמתי במשטרת?"** (עמ' 35 שורות 13-14). הנאשם המשיך בהתנהלותו המתחמקת מכל דבר שיש בו כדי להפלילו בעבורות שביצע, ואני נוטן כל אימון בדבריו.

72. המסקנה העולה מכל הנ"ל היא, שהנאשם לא נכון ב מבחון, אלא אדם אחר, וזה השתמש בתעוזת זהות מזויפת, היכולת את תמונה الآخر, אך יתר פרטי הנאשם. התנהלותו הנאשם לאחר המבחן, עת הגיע תלונה במשטרת שכביבול תעודה הזהות שלו נגנבה, יחד עם פרטיים נוספים, ובהמשך סירב לחותם, סירב למסור דוגמאות בכתב יד, לא הביא עד מהותי - **"קובוי"**, ניסה להטיל דופי באנשים אחרים, ולא מסר הסברים לעניינים מתחקשים, כפי שפירטתי לעיל - מכל הנ"ל הגעתה למסקנה, לפיה אני דוחה את גרסת הנאשם, שלא עשה עלי רושם אמיתי, וمعدיף את גרסת עדי התביעה.

עד ההגנה, מר מיכה ויצמן

73. העד סיפר כי הוא ממושב ברק והכיר את הנאשם מהאזור, כאשר ההיכרות המعمיקה יותר היא מהלימודים באוניברסיטת חיפה כשהם עשו קורס אחד או שניים בלבד. לשאלת באיזו שנה היו הקורסים המשותפים, השיב שבשנת 2013. העד אמר כי הוא יודע מה מייחס לנאשם בכתב האישום וכשנשאל מה הוא יודע לספר על העניין זהה, השיב (עמ' 37 שורות 29-31):

"אני ונחמה למדנו כמה שיעורים ביחד וביום 30.6 ביום המבחן פגשתי אותו בסביבות השעה 10:00-9:30 בוקר והוא אמר לי שהוא לא יהיה אتنا בשיעורים כי הוא הולך ל מבחון אנגלית. זה כל מה שאני ידע"

74. לגבי התאריך נשאל האם הוא בטוח, והשיב ש **"אני לא זוכר בוודאות. ב-6.30"** (עמ' 37 שורה 33). ובהמשך אישר כי את התאריך שמע מהנאשם. העד סיפר כי התחיל ללמידה בשנת 2012, ונשאל **"אתה יכול לזכור אם זה היה בשנת 2012 או שנת 2013?"**, והשיב ש **"אני בטוח שזה לא היה השנה הראשונה, אלא השנה השנייה 2013"** (עמ' 38 שורות 5-6). לשאלת בחקירהו הגדית **"אתה בטוח בוודאות שראית את נחמה לפני הבדיקה זה היה בשנת 2013 ולא בשנת 2012?"**, השיב ש **"כן. אני זוכר שפגשתי אותו במסדרון באותו יום. לפי זה אני זוכר אותו, ושאלתי אותו לאיפה הוא הולך, הוא אמר שהוא הולך ל מבחון אנגלית"** (עמ' 38 שורות 16-19). בהמשך אישר כי לא ראה אותו נכנס לאורם הבדיקות. ש. יכול להיות מצב שהוא כן ביום הבדיקה נכח באוניברסיטה בקמפוס ולא נכנס לבדינה, ועל כך אתה לא יכול להגיד, נכון? ת. אין לי שום הגין לומר שהוא היה בקמפוס ולא בא לבדינה. אני אישית לא

ראיתי אותו נכנס לבחינה" (עמ' 38 שורות 27-24).

75. לשאלת אם הוא זכר שבשנת 2013 ראה את הנאשם השיב ש "זכורתי שראיתי אותו. תאריך עזה" אמרה לי. לא זכרתי תאריך. זכרתי שפגשתי אותו זכרתי שהוא אמר לי שהוא הולך לבחינה באנגלית. אני זכר שבסנת 2013 זהה היה בקייז. לא זכר . אבל בזדאות אני זכר שזה היה אחראי תקופה ארוכה ולא אחראי שהתחלתי ללמידה." (עמ' 38 שורה 31 עד עמ' 39 שורה 2). ובהמשך "ש. למה דוחקך שנת 2013? ת. התחלתי ללמידה בשנת 2012 ולא זכר שלמדנו יחד, ובשנת 2013 אני זכר שהיה לי איתנו קורס אחד או שניים ولكن אני זכר יותר" (עמ' 39 שורות 5-4). בהמשך נשאל האם היה לו משהו מיוחד ביום זהה שהוא זכר מלפני 4 שנים, ותשובה הייתה ש "אמרתי לך שלא זכרתי יומם ותאריך ואני זכר שזאת הייתה תקופה שמינימום שהתחלתי ללמידה תקופה מאורחת של חצי שנה - שנה" (עמ' 39 שורות 19-20). בהמשך לשאלת ב"כ המשימה "אם אני אומרת לך שהזיכרון שלך לא כל כך טוב?", השיב ש "יכול להיות שאתה צודקת" (עמ' 39 שורות 30-31). וכך בהמשך (עמ' 40 שורות 1-6):

"ש. הוא אישר שהמספר שלו הוא מספר מסוים, ביום הספציפי הזה בשעת הבדיקה הוא היה מאוכן בכביש 6. מה אתה אומר על כך?

ת. אני ראייתי אותו בסביבות השעה 10:00, 9:30 לא יכול להיות מדויק. אני לא רובוט. לומר לך, אני זכר שראיתי אותו בבוקר. לא זכר תאריך. בפירוש לא זכר תאריך יומם אם העוז"ד לא הייתה אומרת לי לא הייתה זכר. ראייתי אותו ושאלתי אותו מה העניינים והוא אמר שיש לו מבחן באנגלית"

76. עד זה אינו מעלה ואין מorigid - את התאריך הוא לא זכר, והוא לא ראה את הנאשם נכנס או יצא מהמבחן, ועודתו ניתנה שנים לאחר האירוע. איןני מקבל את דבריו העד לפיהם מדויב בבדיקה באנגלית דוחק, ומסקנתי היא שמדובר בעדות כללית ובלתי מבוססת.

טענת ההגנה למחדלי חקירה

77. בהכרעת דין זו התייחסתי לטענות ב"כ הנאשם אודות מחדלי חקירה. להלן התייחסות נוספת - ב"כ הנאשם טענה כי המחדלים והטהיות מחיבים זיכוי שכן הם מבססים ספק סביר. ב"כ הנאשם טענה כי ישנה "مسה", כך במילויו, של מחדלי חקירה: אי תפיסת הטלפון, הסתפקות בעדות עצמית שנכתבה יחד עם עדה נוספת, העובדה שלא תפסו ראיות כמו כתובות בין הבוחן לבין האחראית עליו והעובדת כי לא נחקר הבוחן הנוסף.

78. בnimoku הכרעת הדין דחיתי את הטענות לפיהן מדובר במחדלי חקירה הפוגעים בהגנת הנאשם. בוגע לצורך בחקירה הבוחן הנוסף - אני דוחה את הטענה, מאחר והדבר עליה בעדותו של פרט בפני - ובכל מקרה לא מדובר במחדל שהיה בו כדי לפגוע בהגנת הנאשם, לאור כל הנימוקים שבחכרעת דין זו. כך גם בוגע לאי-תפיסת מצלמות אוניברסיטה, שהדבר לא פגע בהגנה. ב"כ הנאשם טענה עוד לקיומן של "טיעיות חוזרות, נשנות ותמהות בפלט האיכוניים", וכן למשך זמן ארוך עד להעברת חומר החקירה באופן שיטיל את האפשרות לאסוף ראיות בוגע למי שעומד מאחורי הניסיון להפליל את הנאשם וכיום הדבר נעשה - גם טיעון זה אני דוחה, והכל כפי שפירטתי בגוף

הכרעת הדין.

79. מחדלי החקירה להן טענה ב"כ הנאשם אינם חמורים במידה המעוררת חשש לקיוףו הגנתו הנאשם. בתיק זה, כפי שפירטתי לעיל, קיימות ראיות למכביר התומכות באופן חד משמעי בכל המפורט בכתב האישום, תוך שדוחית את גרסת הנאשם, ושובכגעתי מעבר לכל ספק סביר, שהנאשם ביצע את כל המיחס לו בכתב האישום.

80. הוכח בפניי כנדרש, שהנאשם קשור קשר עם אחר לבצע את העבירות שפורטו נגדו בכתב האישום, והנאשם פעל מתוך החלטה משותפת עם אחר, ומłuż עשייה משותפת עם אותו אחר, שהחליפו את תמונת הנאשם בתמונה אחר בתעודה זהות הנאשם, והאחר ניגש ל מבחן במקום הנאשם, תוך שמסר את פרטי הנאשם כאלו הוא זה שנבחן, ואף מסר את תעודה הזהות המזויפת, בה הופיעה תמונת الآخر עם פרטי הנאשם, ועבר את המבחן. הנאשם והאחר פעלו כמבצעים בצוותא של כל העבירות המיחסות לנאשם בכתב האישום, ואירוע זהות الآخر אינה מעלה או מורידה ממשמו של הנאשם, המוכח מעבר לכל ספק סביר. הנאשם, בצוותא יחד עם الآخر, זיף את תעודה הזהות שלו, השתמש בתעודה הזהות המזויפת לשם כניסה ל מבחן, ניסה לקבל ציון גבוהה בבחינת אמיר לשם לימודיו באוניברסיטת חיפה וקבלת התואר, והתבהזה כadam אחר, עת החליף את תമונתו בתמונה אחר בתעודה הזהות שלו ובכך אפשר לאחר התוצאות לנאשם ולעbor את הבדיקה במקומו.

סוף דבר

81. **עליה בידי המשימה להוכיח כנדרש שהנאשם קשור קשר עם אדם אחר לבצע את העבירות המפורטוות בכתב האישום - קשר רפואי לפצע** - עבירה על סעיף 499(א)(1) לחוק, וביצע בצוותא עם אותו אחר את **הعبירות הבאות: זיווף מסמך** - עבירה על סעיפים 418 רישא + סעיף 29 לחוק; **שימוש במסמך מזויף** - עבירה על סעיפים 420 + 418 סיפה + סעיף 29 לחוק; **ניסיונו לקבלת דבר במרמה** - עבירה על סעיפים 415 רישא + סעיף 25 + סעיף 29 לחוק; **התחזות כadam אחר** - עבירה על סעיפים 441 רישא + סעיף 29 לחוק.

ניתנה היום, ח' שבט תשע"ח, 24 ינואר 2018, במעמד כל הצדדים.